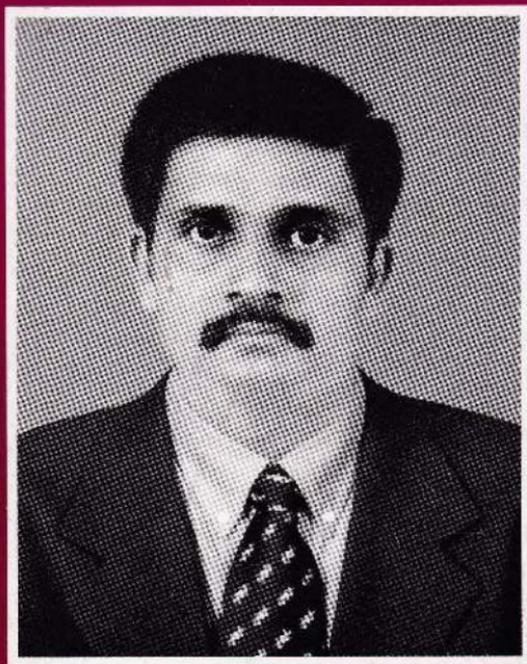
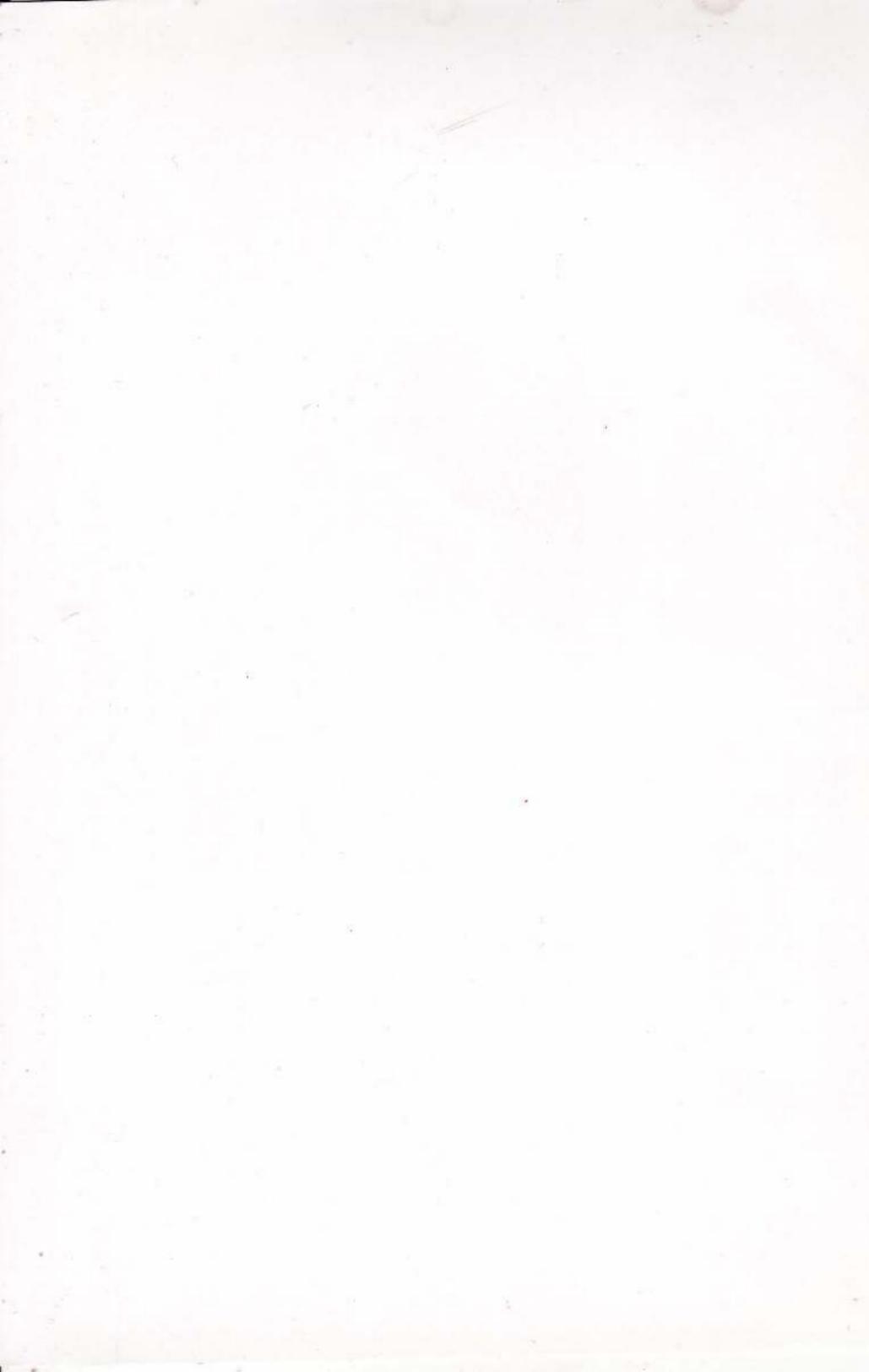

எங்களுடன் ஒன்னமும் வாழும்
மாலை வரோதயன்

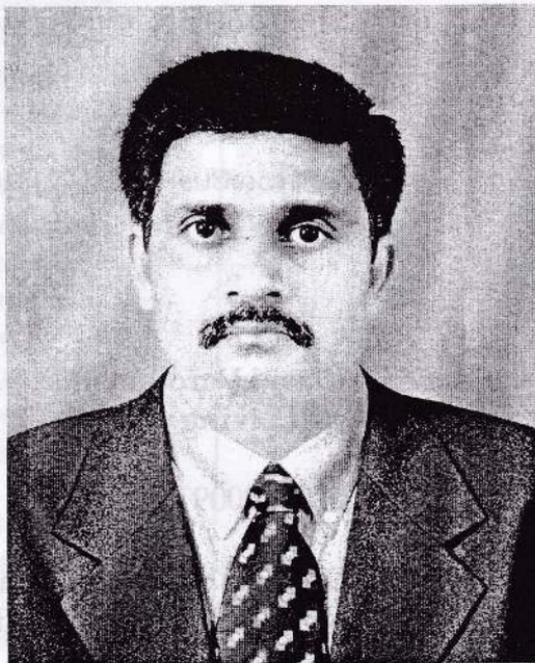

நினைவுமலர்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

எங்களுடன் இன்னமும் வாழும்
மாலை வரோதயன்

நினைவு மலர்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

நூற் பெயர் : எங்களுடன் இன்னமும் வாழும்
மாவை வரோதயன்

பதிப்பு : 11-10-2009

வெளியீடு : தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
இல. 571/15, காலி வீதி,
வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு - 06

தொலைபேசி : 011 2381603

Title : **Mavai Varothayan,
still Living with us**

Edition : 11-10-2009

Publishers : Dhesiya Kalai Illakkiyap Peravai
No. 571/15, Galle Road,
Wellawatte,
Colombo - 06
Telephone : 011 2381603

நாடுநாடு புகழ்பெற்ற நூலை வாங்கு

மாவை வரோதயன் நினைவு மலர்

COLOMBO TAMIL ZANGAM SOCIETY LTD

No. 2, 5th Lane, Colombo 8, Sri Lanka
Phone 011 2363752
Web: www.colombotamilzangam.com
E-mail: tamilzangamcolombo@yahoo.com

20.08.2009

மாலை வரோதயன் பற்றிய அஞ்சலிக் குறிப்புகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

(சபை வரைவுள்ளது)

இல.7, 57ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு 6

COLOMBO TAMIL SANGAM SOCIETY LTD

No.7, 57th Lane, Colombo 6

Phone. 011 2363759

Fax. 011 2361381

Web: www.colombotamilsangam.com

E.mail: tamilsangamcolombo@yahoo.com

29.08.2009

மாவை வரோதயனுக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் அஞ்சலி

அமரர் மாவை வரோதயன் மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்த எழுத்தாளர். அடிநிலை மாந்தரின் உணர்வுகளை மண்வாசனையுடன் புனைந்தவர். ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எழுத்தாக்க முயற்சிகளை வலிமைப்படுத்தி மேலெழச் செய்தவர். அவருடைய எழுத்தாக்கங்களில் எளிமையும் அழகும் கூர்மையும் மேலோங்கியிருந்தன. சாமானியர்களின் மனவெழுச்சிகளை சாமானியரின் நிலையிலிருந்தே புனைந்து புரட்சி மிகுசிந்தனைகளை முன்னெடுப்பதற்குரிய அமரத்துவமான படைப்புக்களைத் தந்தவர். யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டின் பன்முகக் கோலங்களும் ஏற்ற கிறக்கங்களும், முரண்பாடுகளும் அவரது எழுத்தாக்கங்களிலே மேலெழுந்து விசை கொண்டன. பறிப்பின் கோலங்களைச் சித்திரிப்பதோடு மட்டும் அவரது எழுத்தாக்கங்கள் நின்றுவிடவில்லை. பொல்லாமையோங்கிய கொடிய சமூகக் கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்குரிய கருத்தியல் விசைகளும் அவரது ஆக்கங்களிலேயே விரிப்பரவியிருந்தன. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவிருந்து அவர் ஆற்றிய பன்முகப்பணிகள் அழியாத கோலங்களாகவுள்ளன.

அன்னாரது துணைவியாருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் உறவுகளுக்கும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

ஓப்பம்

ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி

பொதுச் செயலாளர்.

ஈழத்தின் முக்கிய இலக்கியவாதிகளில் ஒருவர் மாவை வரோதயன்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் செயற்குழு உறுப்பினராக எம்மோடிணைந்து செயலாற்றிவந்த கவிஞருங் கட்டுரையாசிரியரும் விமர்சகரும் நாடகாசிரியரும் ஆர்வலருமான ஈழத்தின் முக்கிய இலக்கியவாதிகளுள் ஒருவருமான மாவை வரோதயன் எனும் பேரால் இலக்கிய உலகம் அறிந்த சி. சத்தியகுமாரன் அவர்களது பிரிவுச் செய்தி தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையை மிகுந்த துயரில் ஆழ்த்தியுள்ளது. செயலூக்கமிக்க ஒரு உறுப்பினராகத் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன் நீண்ட காலம் இணைந்து அதற்கு ஆதரவாயிருந்து அதன் நிகழ்ச்சிகட்கு உறுதுணையாய்ச் செயற்பட்டு ஊக்குவித்ததில் அவரது பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் சஞ்சிகையான தாயகத்தின் ஆசிரியர் குழுவில் உறுப்பினராக அயராது செயற்பட்டு வந்ததுடன் தனக்கேயுரிய பண்பான நகைச்சுவையுணர்வுமிகும் ஆக்கங்களாற் தாயகத்துக்கு வளமுட்டினார்.

அவரது கவிதைகளும் உரைச் சித்திரங்களும் கட்டுரைகளும் நாடகப் பிரதிகளும் தெளிவும் ஆழமும் சமூகப் பயனுமுடையவை. தனது பல்வேறு தனிப்பட்ட துன்ப துயரங்கட்கிடையிலும், குறிப்பாகக் கடந்த சில மாதங்களாகக் கடுமையான நோய்க்கு உட்பட்டிருந்த போதுந், தன்னாலியன்றளவுக்கு தாயகத்திற்குத் தனது பங்களிப்பைத் தொடர்ந்தும் வழங்கி வந்தார். சமூகச் சிந்தனை மிக்க சீரிய படைப்பாளிகள் பிற்போக்காளரார் காழ்ப்புணர்வுடன் நிந்திக்கப்பட்ட வேளைகளில், நிதானத் தவறாது உண்மைகளை விளக்கி அவதூறுகளை நிராகரித்துப் புதிய கலை இலக்கியப் பண்பாட்டை நிலை நிறுத்தும் ஓர்மம் அவரிடம் இருந்தது. அவரது பிரிவு தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கும் சமூக விடுதலைச் சிந்தனையாளர்கட்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும்.

அவரது பிரிவால் வருந்தும் அவரது மனைவியார் அவர்கட்கும் பிள்ளைகட்கும் குடும்பத்தினருக்கும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவருக்கான இறுதி அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் அவருடைய நண்பர்களுடனும் உறவினர்களுடனும் இணைந்து, தனது ஆழ்ந்த துயரை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

சோ.தேவராஜா

பொதுச் செயலாளர்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

மாவை வரோதயன்: ஆற்றவம் அடக்கமும் சந்திக்கும் ஒரு இடம்

- சி. சிவசேகரம் -

மாவை வரோதயன் 1998 அளவிலேயே எனக்கு அறிமுகமானார். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் நூல் வெளியீட்டுப் பணிகள் சுறுசுறுப்படையத் தொடங்கிய காலமும் அதுவே. தன்னை அதிகம் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாத ஒரு படைப்பாளி அவர். அவரது சிந்தனை முற்போக்கானது. மாக்கியத்தைப் பகைமையுடன் நோக்காதது. குறுகிய தேசியவாதத்தை எப்போதுமே நிராகரித்து வந்தது. மனிதர்களை இனம், மதம், மொழி, பால் என்ற அடிப்படைகளில் வேறுபடுத்தி உயர்வு, தாழ்வு பேசுவதை அவரது சிந்தனை ஏற்கவில்லை. ஆண், பெண் சமத்துவம் பற்றிய அவரது பார்வை பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோரது பார்வைகளின் விருத்திப் பார்வையிற் செழுமை பெற்றது. ஆனால் அவர் தனது சமூக அற விழுமியங்களின் வெளிவெளியான பிரகடனம் எதையுமே செய்தவரல்ல. அவருடைய எழுத்து நடை பொதுவாகவே, வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது என்பார்களே, அது போன்று எவரையும் புண்படுத்தாத விதமான எள்ளலுடன் கூடிய நகைச்சுவையுடன் கூடியது.

எனினும் நியாயமற்ற முறையில் நல்லோர் நிந்திக்கப்படுகிற போது மாவை மறுத்துப் பேசுவதற்குப் பின்னிற்க மாட்டார். தனது இலக்கிய முன்னோடியாக அவர் அதிகம் மதித்த படைப்பாளி சில்லையூர் செல்வராசன் ஆவார். சில்லையூராரின் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் அச்சிற் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவரிடம் மிகுதியாய் இருந்தது. எனினும் அதை நிறைவு செய்வதற்கான வளங்கள் அவரிடமோ சில்லையூராரை மிகவும் மதிக்கும் பிற நண்பர்களிடமோ தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையிடமோ இல்லாமையால் அப் பணி பிற்போடப்பட்டு வந்தது. சில்லையூராரின் சில ஆக்கங்கள் நூல் வடிவு பெற்றதற்கு அவரது பங்களிப்பும் முக்கியமானதாக இருந்தது. தனது மறைவுக்கு ஓராண்டு முன்பு சில்லையூரார் பற்றிய ஒரு ஆய்வரங்கு நடத்தப்பட வேண்டும் என்று விரும்பித் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினரையும் அதற்கு உடன்பட வைத்தார். அவரே முன்னின்று செய்வதற்கிருந்த அந் நிகழ்ச்சி அவர் நோய்வாய்ப்பட்டதனாற் தடைப்பட்டு விட்டது.

அவரது கவிதைகளாகட்டும், சிறுகதைகளாகட்டும், கட்டுரைகளாகட்டும், எல்லாமே மிக எளிதாகவே வாசகர்களைச் சென்றடையக் கூடிய வலிமை கொண்டனவாக இருந்தன. சிக்கலான வாசகங்களை அவர் அறவே தவிர்த்தார். பேச்சு மொழியை உள்வாங்கிய அவரது உரைநடை ஆக்கங்களிலும் இலக்கணம் பிறழாத ஒரு நேர்த்தி

இருந்தது. தாயகத்தில் அவர் தொடராக வழங்கிய வலிகாமத்து மண்ணின் மாந்தர்கள் என்ற உரைச் சித்திரம் ஈழத்து இலக்கியப் போக்கிற்கு ஒரு புதுமையான பரிமாணத்தை வழங்கியது. தனது சூழலில் வாழ்ந்த ஒரு சமுதாயத்தை, இப்போது இல்லாமலாகி விட்ட ஒரு வாழ்க்கை முறையைத் தனது உரைச் சித்திரத்தின் மூலம் நம் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்திய நேர்த்தி எளிமையான மொழியினதும் தெளிவான சிந்தனையினதும் நேர்மையான கதை சொல்லலினதும் இலக்கியப் பெறுமதியை நமக்கு உணர்த்தியது. அவரது கவிதைகளதும் சிறுகதைகளதும் அடிநாதமாய் அமைந்த இலக்கியப் பண்புகள் வலிகாமத்து மண்ணின் மைந்தர்களின் மூலம் சிறப்பாக வெளிப்பட்டன. அத் தொடர் பலரது எதிர்பார்ப்பைத் தூண்டி நின்ற ஒரு உச்ச நிலையிலேயே மாலை அதை இடைநிறுத்தும் விதமாக அவரது கொடு நோயும் அதன் விளைவான சாவும் குறுக்கிட்டன.

நோயாலான இயலாமையின் நடுவிலும் அவர் தாயகத்திற்கும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்கும் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்க ஆவலுடனேயே இருந்தார். மூத்த கவிஞர் முருகையனின் மறைவையொட்டி அவர் வழங்கிய அஞ்சலியே அவரது இறுதி ஆக்கமென நினைக்கிறேன். அவரது உடல் ஒத்துழைக்காத போதும் அவரது இதயமும் சிந்தனையும் அவரது சரீர இயலாமையை வென்றன.

தன்னைப் பற்றிய நிந்தனைகளை அவர் ஒரு பொருட்டாகவே கொள்வதில்லை. அவரை வலிந்து நிந்தித்து ஒரு 'இலக்கியவாதி' எழுதியதைப் பலராற் தாங்க இயலவில்லை. மிகவுங் கடுமையான முறையில் அதற்கான பதிற் குறிப்பொன்று புதிய பூமியில் வந்ததாக நினைவு. மாலை அதைக் கூடப் பொருட்படுத்தவில்லை.

என்றேனும் எவரிடமும் தன்னுடைய படைப்புக்களைப் பற்றி அவர் பெருமை பேசியதில்லை. எதையும் புகழ்ந்து யாருஞ் சொன்னாலும் அதை அடக்கமான ஒரு புன்முறுவலுடன் ஏற்றுக் கொள்வார். அதே அளவு அடக்கத்துடன் விமர்சனங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பும் அவரிடமிருந்தது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக அவர் ஏற்றுக் கொண்ட எந்தப் பணியையும் அதன் அளவையோ தன்மையையோ பற்றிய வேறுபாடின்றி முழு மனத்துடனும் கவனத்துடனும் நிறைவேற்றி வந்தார். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை கடந்த சில மாதங்களாக அவரது இழப்புக்குத் தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டாலும் அவரது இழப்பின் கொடுமையை எல்லாரும் மிகவும் வலிதாக உணர்கிறோம்.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் என்கிறது குறள் - மாலை அமரத்துவத்துக்கு ஒரு இலக்கணமாகிறார்.

❀ ❀ ❀

உன்னதமான ஒரு மனித நேயனை

இழந்தோம்

மாவை வரோதயனுக்கு எமது

செவ்வஞ்சலி

சி.கா. செந்திவேல்

மாவை வரோதயனின் இறப்பு நம் எல்லோருக்கும் துயரம் தரும் நிகழ்வாகும். நல்ல மனிதனாய், நண்பனாய், தோழனாய், மக்கள் சேவகனாய், பொறுப்புள்ள குடும்ப வழிகாட்டியாய், சிறந்த கலை இலக்கியப் படைப்பாளியாய் வாழ்ந்தவர் மாவை வரோதயன். அத்தகைய ஒருவரின் வாழ்வைக் கொடிய புற்றுநோய் நாற்பத்தி நான்கு வயதில் குறுக்கித் தறித்துள்ளமை கொடுமையாகும். இந்த நோய் இன்று வேகமடைந்து மனித உயிர்களை வயது வேறுபாடின்றி காவு கொண்டு வருகிறது. இது பெரும் மூலதனங்களைக் கொண்ட தனி நபர்கள் பெருலாபம் சம்பாதிக்கும் இன்றைய உலகப் போக்கினால் மோசமடைந்து வரும் சுற்றுச் சூழல் மாசடைந்து வருவதன் விளைவேயாகும்.

மாவை என்பது குடாநாட்டின் வலி வடக்குப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள மாவிட்டபுரத்தைக் குறிப்பதாகும். பழமைக்கும் வைதீகத்திற்கும் முதன்மை கொடுக்கும் நிலவுடைமைக் கருத்தியல் சிந்தனை நடைமுறைகளால் இறுக்கம் பெற்ற அவ்வூர்க் குடும்பம் ஒன்றிலிருந்தே மாவை வரோதயன் வந்தார். அத்தகைய சமூகச் சூழல் விதித்த எல்லைகளைத் தாண்டி ஒருவர் புதிய சிந்தனைகளைத் தேடி மாற்று உலகக் கண்ணோட்டத்திற்குள் பிரவேசிப்பது இலகுவானதொன்றாக இருக்க முடியாது. அதற்கு இன்றைய சமூகம் பற்றியும் அதன் கருத்தியல் நடைமுறைகள் சம்பந்தமாகவும் கேள்வியும் மீறலும் அவசியமானதாகும். பரந்த அறிவுத் தேடலும் தெளிவும் உறுதிப்பாடும் நடைமுறைகளின் ஊடே உண்மைகளைக் கண்டறியும் செயற்பாடும் தேவையானதாகும்.

மாவை வரோதயன் தனது மாணவப் பருவத்திலேயே இன்றைய சமூக நடைமுறைகள் மீது கேள்விகளை எழுப்ப ஆரம்பித்தவர். அதன் அடிப்படையாக அமைந்தது மனிதரை மனிதர் நேசிக்க வேண்டும் என்பதாகும். இன்றைய சமூகச் சூழலின் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் அவற்றின் காரணமான பல்நிலைப்பட்ட கொடுமைகள், அவலங்கள், மீள முடியாமை போன்றவற்றுக்குள் மக்கள் அவதியுறுவதைக் கண்ணுற்று அவை ஏன் எப்படி எதற்காக போன்ற கேள்விகளைத் தனது சிந்தனையில்

கட்டுபவரல்லர். அவரது கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் இன்றைய ஏற்றத் தாழ்வான சமூகத்தின் மீதும் அதில் வாழுகின்ற போலிகள், புல்லுருவிகள், ஏப்பமிடும் சுயநலவாதிகள், மக்கள் விரோதிகள் என்போர் மீதும் பாப்கின்ற கூரிய கணைகளாகவே காணப்படும். அவற்றைத் தனிமனிதத் தாக்குதல் என்றும் நாகரீகமற்ற சொற்பதங்கள் என்றும் குறுக்கிப் பார்ப்போர் உள்ளனர். ஆனால் ஒரு மக்கள் எழுத்தாளன் மக்களோடு சேர்ந்து வாழும் போதான வாழ்க்கை அனுபவத்தால் வரும் நியாயமான கோபத்தின் வெளிப்பாடு என்று சிலர் பார்ப்பதில்லை. சமூகம் தனிநபர்களினால் உருவாக்கப் பட்டது. சமூகச் செயற்பாட்டில் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் பங்கும் பொறுப்பும் உண்டு. அத்தகைய தனிநபர்கள் ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களை ஏமாற்றி, அடக்கி, ஒடுக்கி தத்தம் சுயநல ஈடேற்றத்தை நிறைவேற்றும் போது இந்த சமூகத்தின் மீதும் அதன் தனி நபர்கள் மீதும் கோபம் கொள்வது என்பது ஒரு மக்கள் படைப்பாளியின் தார்மீகக் கடமை என்பதைப் பலர் கண்டு கொள்வதில்லை. இன்றைய அவலங்கள் நிறைந்த சமூக அமைப்பை மாற்றுவதில் மக்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் பங்கும் பணியும் பிரதான இடத்தை வகிக்கிறது. அந்த வகையிலேயே மாவை வரோதயனின் படைப்புக்கள் தனித்துவம் கொண்டவையாகவும் வலிமை மிக்கனவாகவும் திகழ்கின்றன.

மாவை வரோதயன் என்ற உன்னதமான மக்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளியின் ஆழ்மனத்திலும் அதிலிருந்து வெளிவந்த சிந்தனையிலும் படிந்திருந்தவை சமூக அக்கறையும் சமூக மாற்றச் செயற்பாடுமேயாகும். அவர் இந்தியாவில் வைத்தியம் செய்து வீடு திரும்பியிருந்த வேளையில் அவரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். கடுமையாக உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் எனப் பெயர்களைக் கூறியதும் ஒருவகைத் தெம்பு வந்தவராக எழுந்திருக்க முயன்றும், நாம் அவரைக் கட்டிலில் இருக்கச் செய்தோம். எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் உற்றுப் பார்த்து புன்சிரிப்பை உதிர்த்தார். மெல்ல மெல்ல உரையாடத் தொடங்கினார். “தாயகம், புதிய பூமி ஊடாக என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர் மாவை?” என்று கேட்டோம். “மக்களிடம் போகக் கூடியதான எழுத்துக்கள் அவசியம். அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் பற்றி எழுத வேண்டும். எழுதுவதுடன் நிற்காது மக்களுடன் அவை பற்றி உரையாட வேண்டும். இன்று தமிழர்களிடம் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் சீதனக் கொடுமை பல மடங்காகப் பெருகி நிற்கிறது. வசதி படைத்தவர்கள் தாராளமாகச் சீதனம் கொடுத்து தமது பிள்ளைகளைக் கரை சேர்க்கிறார்கள். அதனை ஒரு யாழ்ப்பாணத்துத் தொழிலாளி, விவசாயி, சாதாரண உழைப்பாளியால் செய்ய முடியுமா? இது நமது சமூகத்திலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டியது” என்று கூறினார். அப்பொழுது அவரது மனைவி உறவினர் ஆச்சரியப்பட்டனர். அரை மயக்க நிலையில் காணப்பட்டவர் தனது தோழர்கள் நண்பர்கள் வந்ததும் எழுந்து இருந்தவாறு இவ்வளவு உற்சாகமாகவும் தெளிவாகவும் பேச முடிந்தமை குறிப்பிட வேண்டியதாகும்.

இது எதனைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது என்று காண்பது முக்கியமானதாகும். ஒரு சமூகச் சிந்தனையாளனிடம் ஒரு மக்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளியிடம் தனது இறுதி மூச்சு நின்று போகும் சூழலில் எத்தகைய சொற்கள் வரவேண்டுமோ அவையே மாவை வரோதயன் என்ற உன்னதமான மனிதனிடம் மக்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளியிடம் இருந்து வந்தது. தனது குடும்ப வாழ்வு இவ்வாறு குறுகிக் கொள்கிறதே என்ற ஆதங்கத்தை விடத் தான் எவ்வளவோ இந்த சமூகத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைத் தடுத்து நிறுத்துகிறதே என்ற கவலையே அவரிடம் காணப்பட்டது. இறப்பதற்கு இரண்டு மாதங்கள் முன்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் தங்கியிருந்த உடுவில் வீட்டிற்குச் சென்று கலங்கிய கண்களுடன் கட்டித் தழுவிய போது அவரே எனக்கு ஆறுதலும் நம்பிக்கையும் தெரிவித்து உரையாடினார். அப்போது அவர் தனது புன்சிரிப்புடன் கூறினார். “நான் இரண்டு பயணங்களுக்கு இடையில் இப்போது இருக்கிறேன். விரைவில் கொழும்புக்குப் பயணமாகி அங்கு தொடர்ந்து எங்கள் பணியைத் தொடர வேண்டும். ஆனால் மற்றொரு பயணத்திற்கு என்னைப் பற்றியுள்ள கொடுநோய் அழைக்கிறது. சரி இரண்டில் ஒன்று நடைபெற்றே ஆக வேண்டும் தானே” என்றார். இப்போது அவ் இரண்டாவது பயணமே இடம் பெற்று விட்டது.

ஈழத்துச் சமூக இலக்கியப் பரப்பில் மாவை வரோதயன் என்ற மக்கள் கலை இலக்கியப் படைப்பாளியின் சொல்லும் எழுத்தும் செயலும் அழியாதவைகளாக என்றும் வாழும் மக்களுக்குப் பயன்படும் என்பது திண்ணம். அவரது மறைவுக்கு நாம் செவ்வஞ்சலி செலுத்தி நிற்கின்றோம். அவரது இழப்பால் துயர் உற்றிருக்கும் மனைவி பிள்ளைகள் உறவினர்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகின்றோம்.

அன்பும் பண்பும் தோழமையும் கொண்ட மாவையே! நீங்கள் விட்டுச் சென்ற பணியை முன்னெடுக்க உன் போன்ற பலநூறு படைப்பாளிகளும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களும் சபதமேற்று நிற்கிறார்கள் என்பதே உங்களுக்கான இறுதிச் செய்தியாகத் தெரிவிக்கின்றோம்.

~ ~ ~

எவ்வாற்து ஆறும்?

- கோகிலா மகேந்திரன் -

28-08-2009 வெள்ளிக்கிழமை இரவு 2.00 மணி இருக்கலாம். கைபேசியில் எஸ்.எம்.எஸ். வரும் ஒலி கேட்கிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் இரவு வரும் எஸ்.எம்.எஸ்கள் எனக்குக் கேட்பதேயில்லை. அவ்வளவு ஆழ்ந்த நித்திரையாக இருக்கும். ஒரு வேளை கேட்டாலும் நான் எழுந்து பார்ப்பதில்லை. அது வழக்கமாக, Dear Customer என்று தொடங்கி வரும் Star Points பற்றிய அர்த்தமற்ற செய்தியாக இருக்கும். காலையில் பார்த்துவிட்டு அழித்து விடலாம் என்ற முழு நம்பிக்கையோடு மறுபக்கம் திரும்பிப் படுக்கத் தயாராகலாம் ஆயினும்...

தம்பி! உங்களுக்கு ஏதாவது நடந்திருக்கும் என்ற எண்ணம் ஆழ் மனதின் அடி ஆழத்தில் கூட இருந்திருக்க முடியாது. ஏனென்றால் கொழும்பில் இருந்ததை விட, யாழ்ப்பாணம் போன பிறகு நீங்கள் மிக நன்றாக முன்னேறி விட்டதும், எங்களோடு தொலைபேசியில் மிக நம்பிக்கையோடு உரையாற்றுவதுமே பதிவாகி இருந்தன. கடைசியாக நான் பேசிய போது கூட நீங்கள் ஒரு நாடகப் பிரதி எழுதும் முயற்சி பற்றிக் கதைத்தீர்கள். "நீங்கள் சொல்லச் சொல்ல பகீரதி ரீச்சர் எழுதுவா. அதன் பின் என்னிடம் அனுப்புங்கள். அதை மேடையேற்றுவது பற்றிச் சிந்திப்போம்" என்ற வகையிலேயே எங்கள் உரையாடல் அமைந்திருந்தது. இல்லையா தம்பி?

ஆயினும் எது என்னை எழுந்து பார்க்கத் தூண்டியது என்ற கேள்விக்கு எனக்கு விடை தெரியவில்லை. எழுந்து பார்த்தேன். அது உங்களைப் பற்றிய செய்தி.... நீங்கள் இனிமேல் எங்களோடு கதைக்கப் போவதில்லை என்ற செய்தி.... நீங்கள் இனிமேல் எங்களைப் பார்க்கப் போவதில்லை என்ற செய்தி! அந்த உண்மையை ஜீரணிக்க முடியாமல் இருந்தது.

பல எண்ணங்கள் ஒழுங்காயும் ஒழுங்கின்றியும் வந்து போயின. 2008ம் ஆண்டு யூன் மாதத்தில் இரண்டாம் வாரம் - ஒரு செக்கல் நேரம். உங்கள் ஐந்து வயது மகனுடன் எங்கள் வீட்டிற்கு வருகிறீர்கள். உங்களை வரவேற்று உரையாடுகிறேன். உங்கள் வீட்டிற்கு நான் வருவதாகச் சொல்லிப் பல மாதங்கள் கடந்து விட்டன. வரவில்லை என்ற குற்ற உணர்வு மனதில்! எனது கணவரும் நானும் நீங்களும் பலதும் பத்தும் கதைத்த பிறகு உங்களுக்கு அடிக்கடி தலையிடி வருவதாகக் கூறுகிறீர்கள். நீங்கள் மருத்துவத் துறை சார்ந்தவர் என்றபடியால் "என்ன காரணமாக இருக்கும்?" என்று நான் உங்களையே கேட்கிறேன். "Stress" தான் என்கிறீர்கள்.

அதன் பிறகு மகனை எனது கணவரோடு இருக்கவிட்டு விட்டு உங்களைச் சீர்மிய அறைக்குள் அழைத்துச் சென்று உரையாடுகிறேன். உங்கள் பொருளாதார குடும்பப் பிரச்சினைகள் சிலவற்றைக் கூறுகிறீர்கள். நெருக்கீடுகள் இருந்தபடியால் நெருக்கீட்டினால் வரும் மெய்ப்பாட்டு முறைப்பாட்டுக்குரிய தலைவலிதான் என்று நானும் நம்பிவிடுகிறேன்.

மாதாந்த வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்குரிய சில வழிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுகிறோம். பின்னர் மெய்ப்பாட்டு முறைப்பாட்டுக்கு நாம் வழக்கமாகச் செய்கிற தளர்வுப் பயிற்சிகளை உங்களுக்கும் செய்கிறேன். விடைபெற்றுச் சென்று விடுகிறீர்கள்.

23-06-2008இல் திரும்ப வந்து தலைவலி வருவது குறைந்துவிட்டது என்கிறீர்கள். சில பிரச்சினைகளின் தீர்வுகள் பற்றியும் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறீர்கள். 'சகோதர எழுத்தாளர்களுக்கு' உதவி தேவைப்படும் போது உடனே செயற்படும் ஆளுமை கொண்ட உங்களுக்கு ஒரு சிறு உதவி செய்தேன் என்று எனக்கு மகிழ்வு.

நீங்கள் பரீட்சைத் திணைக்களத்தில் வேலை செய்த போது எமது மகனுக்குத் தேவையாக இருந்த பரீட்சைப் பெறுபேற்றுத் தாளின் மூலப் பிரதியை ஒரே நாளில் எடுத்துத் தந்த உதவி, எனது கணவரின் சத்திரசிகிச்சையின் போது அவருக்குத் தேவைப்பட்ட குருதியை இரத்த வங்கியில் இருந்து பெறுவதற்குச் செய்த உதவி என்று உங்கள் நல்லியல்புகளைக் கணவரும் நானும் கதைத்து ஓய்ந்து நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டோம்.

இரண்டு வாரத்திற்குப் பிறகு தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஏதோ ஒரு கூட்டத்தில் சந்தித்துக் கொள்கிறோம். 'நலந்தானே?' என்று கேட்கிறேன். "இல்லை. உங்களிடம் வருகிறேன்" என்கிறீர்கள். வரவில்லை.

மேலும் ஓரிரு வாரம் கடந்திருக்கும். திரு. கே.வி. மகாதேவன் வீட்டில் ஒரு கூட்டம் முடிந்து வெளியே வருகிறேன். ரோட்டில் மோட்டார்ச் சைக்கிளுடன் எதிர்ப்பட்ட நீங்கள், "கஷ்டமாயிருக்கு. ஒரு நாள் வருகிறேன்" என்கிறீர்கள்.

01-09-2008இல் வருகிறீர்கள். அன்று நீங்கள் சொன்ன குணங்குறிகள் என்னைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. ஒன்றும் இல்லாமலே ஏதோ மண்ப்பது போல இருப்பதாகக் கூறுகிறீர்கள். வீட்டிற்குப் போகும் போது பாதையைத் தவறவிடுவதாகக் கூறுகிறீர்கள். 'இது எனது எல்லையைக் கடந்து போவதாக' நான் உணருகிறேன். மனதுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தாலும் வைத்திய நிபுணர்களை உடனே பார்க்கும்படி ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு விறுவிடுவென்று காரியங்கள் நடக்கின்றன. "மாவை வரோதயனுக்கு முளையில் tumour இருக்கிறது" என்று டாக்டர் சிவதாஸ்

ஒரு மாலை வேளையில் எனக்கு அறிவித்த போது, “நல்ல மனிதர்களுக்கு ஏன் இப்படி நடக்கிறது?” என்ற விடை தெரியாத கேள்வி ஆயிரத்து ஓராவது தடவையாக என் மனதில் எழுந்து ஆர்ப்பரிக்கிறது. வழக்கம் போலவே விடை தெரியாத கேள்விகளைப் போடும் கூடையில் அதைப் போட்டு விட்டு நிமிர்கிறேன்.

இந்தியாவிற்குப் போவதாக முடிவு செய்த பின், அந்தப் பயணத்திற்கு முதல் நாள் உங்களை வீட்டில் சந்திக்கிறோம். அப்போது நீங்கள் சில ‘கோரிக்கைகளை’ எனக்கு முன் படையல் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் என் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை என்னைக் கலங்க வைக்கிறது.

இந்தியாவில் இருந்து திரும்பி யாழ்ப்பாணம் போவதாக முடிவு செய்யப்பட்ட போதும், முதல் நாள் உங்களை எனது மகனுடன் வந்து சந்திக்கிறேன். அன்று எங்களைத் தெளிவாக அடையாளம் காணும் நிலையில் நீங்கள் இல்லை.

‘வேப்பமரம்’ சிறுகதைத் தொகுதிக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு அறிமுக விழாச் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதில் என்னை நயவுரை செய்யுமாறு கேட்டீர்களே? பின்னர் ஏன் அந்த விழாவை நீங்கள் செய்யவில்லை? அது நடந்திருந்தால் உங்களைப் பற்றிய ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பொது மேடையில் கூறச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்குமே?

மிகக் கஷ்டமான ஒரு காலப்பகுதியில் 1996இல் தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு வந்து என்னைக் கண்டீர்கள். அந்த அருட்டுணர்வோடு என்னைப் பாத்திரமாக்கி நீங்கள் ஒரு சிறுகதை எழுதியதும்.... மகவம் சிறுகதைப் பட்டறையொன்றில் எனது வழிப்படுத்தல்தான் உங்களை நல்ல சிறுகதைகள் எழுதத் தூண்டியது என்று அடிக்கடி நீங்கள் நன்றியுடன் கூறுவதும்.... என்று பல எண்ணங்கள் ஒழுங்காகவும் ஒழுங்கின்றியும் வந்து போயின.

எப்போது திரும்பவும் தூங்கினேன் என்று தெரியாது. கனவிலே உங்களுடைய இறுதிக் கிரியை பார்க்க வந்தேன். வந்து பாஸ்போட்டைத் தொலைத்து விட்டுத் திணறினேன். நன்றாக விடிந்த பிறகு கண் விழித்த போது தான் அது கனவென்று மனதில் உறைத்தது. யாழ்ப்பாணம் வருவதென்பது வெளிநாட்டுக்குப் போவதை விடக் கடினமானது என்ற உணர்வை மனம் ‘பாஸ்போட்’ என்ற குறியீட்டில் காட்ட விழைந்தது போலும். கனவில் தான் இறுதிக் கிரியை பார்த்தேனே ஒழிய யதார்த்தத்தில் உங்கள் முகத்தை இனிப் பார்க்க முடியாது என்ற உண்மை உறைத்த போது நான் உறைந்து போனேன்.

மாவிட்டபுரமும் தெல்லிப்பழையும் அருகருகே இருந்த போது எங்கள் விழிசிட்டி வீட்டுக்கு இடையிடை வருவீர்கள். அது ஒரு பொற்காலம்! இப்போது மாவிட்டபுரத்திலும் மனிதர் இல்லை. விழிசிட்டியிலும் சனங்கள் இல்லை. எஞ்சியவர்களும் மிஞ்சியவர்களும்

கொழும்பில் சந்தித்து, நீங்கள் தாயகத்தில் எழுதிவந்த நடைச்சித்திரம் மூலம் அந்தக் காலத்து மனிதர்களோடு கற்பனையில் வாழ்ந்தாவது களித்திருந்தோமே! அந்த நடைச் சித்திரத்தை நிறைவு செய்வது யார் என்று நினைத்து நீங்கள் விடை பெற்றீர்கள்?

நாற்பத்தைந்து வயது கூட நிரம்பாத நிலையில் 'தலையிடிக்குது' என்று வந்த உங்களை, 'வைத்திய நாதனிடந்தான்' அனுப்பியிருக்கிறோம். எங்கள் மனம் ஆறுவதற்கு இனி நீங்கள் தான் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

• • •

“இன்னமும் வாழ்வார் மாவை வரோதயன்”

- கமலினி செல்வராசன் -

‘மாவை வரோதயன்’ சத்தியகுமாரன் பார்ப்பதற்கு மென்மையான கவிஞனாக இருந்தாலும் உலகில் நடக்கும் அடாவடிச் செயல்களை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்ற ஓர்மம் கொண்டவர். என் கணவர் சில்லையூர் செல்வராசன், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ‘பாவளம்’ என்ற கவிதை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார். கவிதை ஆர்வத்தில் பலர், தம் கவிதைகளை “வானொலிப் பாவளம்” நிகழ்ச்சிக்கு அனுப்பினார்கள். கவிதை வளம் வளர வேண்டும் என்பதற்காக, வானொலி ஊடாக, திருத்தங்களையும், கவிதை எப்படி எழுத வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் தகவல்களையும் சொல்வார்.

சில்லையூராரை நேராகப் பார்க்காமலே பாவளம் நிகழ்ச்சியில் கூறும் கவிதைக் கருத்துக்களைக் கேட்டு, வரோதயன் தன் கவிதையை வளம்படுத்திக் கொண்டார். சில்லையூராருக்குத் தான் ‘ஏகலைவன்’ என்று மேடையிலே பரவசமாகச் சொல்வார்.

“அக்கா அக்கா” என்று கதைக்க, என்னுடன் ‘பிறவாத தம்பி’ இப்போது இல்லை. வரோதயனின் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் நினைக்கும் போது மனம் பொறுக்கவில்லை. வரோதயனின் மனைவியும் என்னைப் போல் திடமாக இருக்க, இறைவன் அருள் புரியட்டும்.

• • •

எளிமையான மனிதர் மாவை அண்ணா

- பொ. கோபிநாத் -

2003 ஆம் ஆண்டு, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் புத்தகப் பண்பாட்டை நோக்கிய மாதாந்த பெளர்ணமி நிகழ்வொன்றிற்கான ஏற்பாடுகளையொட்டி நண்பர் ஜனமகனின் இல்லத்தில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலிலேயே மாவை அண்ணாவை சந்தித்தேன். அவரை மாவை வரோதயன் என்றே அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதற்கு பல நாட்களின் பின்னர்தான் அது அவருடைய புனைபெயர் என தெரிந்து கொண்டேன்.

மாவை அண்ணா, ஒரு கவிஞன், ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளன், ஒரு விமர்சகன் என்ற எந்தவொரு கர்வமும் இல்லாமல், தன்னுடைய விமர்சனங்களை மிகவும் எளிமையாக சொல்லுவார். மாற்றுக் கருத்துக்களை மதிப்பதும் அவரது உயர்ந்த குணமாக இருந்தது.

பயில்நிலம் இதழை நாங்கள் ஆரம்பித்த காலப்பகுதியில், இதழுக்கான ஆக்கங்களை தெரிவு செய்வதற்கான கலந்துரையாடல் வாரந்தோறும் இடம்பெறும். அதில் தவறாமல் கலந்துகொள்ளும் மாவை அண்ணா, ஆக்கங்கள் சிறப்பாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நன்றாகப் பாராட்டுவார். அதைப் போன்றே ஏற்படுத்த வேண்டிய மாற்றங்களையும் எடுத்துக் கூறுவார். அலங்காரங்கள், உவமைகள் என்ற அணிகளை ஆக்கங்களில் சேர்க்காது எளிமையாக அனைவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் ஆக்கங்கள் அமைய வேண்டும் என்பதே அவரது குறிக்கோளாக இருந்தது. எவ்வளவு நேரமானாலும் எங்களுடன் கலந்துரையாடிவிட்டு அந்த மோட்டார்சைக்களில் தான் செல்வார். பயில்நிலத்தின் உருவாக்கத்தில் அதன் அமைப்பில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராகவும், ஆலோசகராகவும் இருந்தார்.

பல புனைப்பெயர்களில் ஆக்கங்களை எழுதி வந்த மாவை அண்ணா, பயில்நிலத்திலும் ஒரு கவிதைத் தொடரை எழுதி வந்தார். அதன் முதல் பாகத்தை மாத்திரமே எம்மால் வெளியிட முடிந்தது. கள்வரை வணங்குவீர் என்ற கவிதை மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான விமர்சனமாக அமைந்திருந்தது. மாவை அண்ணா என்றே அழைத்துப் பழகியதில் அவரது உண்மையான பெயரையே நாம் பயன்படுத்துவதேயில்லை.

பயில்நிலம் இதழ் தன்னுடைய முதலாவது அறுவடையை வெளியிடுவதற்கு ஆக்கங்களைச் சேகரிப்பது தொடர்பிலும், தெரிவுசெய்வது தொடர்பிலும் பல நாட்கள் கலந்துரையாடல் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இந்த கலந்துரையாடல்களிலும் கலந்து கொள்ளும் மாவை அண்ணா, பயில்நிலம் இதழ் முயற்சியின் பல தடைகளிலும் இருந்து வெளியில்

வருவதற்கு நமக்கு சிறந்த ஆலோசகராகவும், வழிகாட்டிகளில் ஒருவராகவும் இருந்தார்.

தன்னுடைய ஆக்கமும் பயில்நிலத்தில் வெளியிடப்படுவதற்கு முன்னர் கலந்துரையாடலில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த அவர், ஆக்கம் வாசிக்கப்பட்ட பின்னர் அது குறித்து வெளியிடப்படும் விமர்சனங்களை வயது வேறுபாடின்றி யார் கூறினாலும் பொறுமையுடன் கேட்டு, நிதானமாக பதிலளித்து மாற்றங்கள் தேவைப்படும்பட்சத்தில் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் யதார்த்தவாதியாக இருந்தார்.

அது மாத்திரமல்லாது, பயில்நிலம் தனது முதலாவது அறுவடையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியிட்டபோது, சிறப்பு நிகழ்வாக இடம்பெற்ற “இல்லாத ஒன்றைப் பற்றி” என்ற கவியரங்கின் தலைமைக் கவியாகவும் அவரே இருந்தார். பொதுவாகவே, “மேடைகளில் ஏறிப் பேசுவதிலும் பார்க்க எழுதுவதையே நான் விரும்புகின்றேன்” என அவர் கூறுவார்.

இவையெல்லாவற்றிலும் பார்க்க எங்களுடைய நிகழ்வுகளில், நிகழ்ச்சி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பதாகவே வந்து, கதிரைகளை ஒழுங்குப்படுத்துதல், மண்டபத்தை சுத்தம் செய்தல், பெனர் கட்டுதல் என்று எல்லாவற்றிலும் உதவி செய்யும் எளிமையான மனிதராக அவர் இருந்தார்.

எங்களுடைய முதல் விதைப்பின் 12 இதழ்களையும் நாங்கள் அறுவடை செய்யும் வரை எங்களுடன் அவர் இருந்தார். அதன் பின்னர் எமது குழுவின் பலர் பிரிந்து சென்ற சந்தர்ப்பத்தில் அவர் எங்களுடன்தான் இருந்தார். நாங்கள்தான் விலகி வந்துவிட்டோம். அதன் பின்னரும் அவர் என்னுடன் தொடர்பில் இருந்தார். அவர் ஒரு சுகாதார அதிகாரியாக இருந்தமையினால், என்னுடைய தொழில் தேவைக்காக சந்தேகங்கள் வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அவருடன் தொடர்பு கொண்டு கதைப்பேன். அத்துடன், நான் தவறுகள் விடும் சந்தர்ப்பங்களில் எனக்கு தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு திருத்துபவர்களில் அவரும் ஒருவராக இருந்திருக்கின்றார். கண்டிப்பானவராக அவர் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. எங்கள் நண்பனாகவே அவர் இருந்திருக்கின்றார். இன்றும் இருக்கின்றார். அவரிடம் நாங்கள் கற்றுக் கொண்ட விடயங்கள் பல. நேரம் தவறாமையே, எளிமை என சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

மாவை அண்ணா, இன்னுமும் வாழ்வேன் என நீங்கள் கூறியது போல், வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றீர்கள். கவிதைகளாய், சிறுகதைகளாய், விமர்சனங்களாய் என்றும் எங்களுடன்...

~ ~ ~

மாவை: சுடர் விடும் உண்மை

- சுதாராஜ் -

இலக்கியக் கூட்டமொன்றில் அவர் எனக்கு முகத்துக்கு முகம் அறிமுகமானார். தானாக வந்து என் கையைப் பிடித்து அறிமுகம் செய்து கொண்ட விதத்தில் அவரது பண்பை உணர முடிந்தது. இதழ்களில் மலர்ந்திருந்தாலும் வெளிப்படாத அடக்கமான ஒரு புன்னகையுடன் தோன்றினார். முதல் அறிமுகமானாலும் ஏற்கனவே நீண்டகாலம் நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் இலக்கிய ரீதியாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தமையால் இயல்பான நட்புரிமையுடன் பழகினார். என் இனிய நண்பராக மட்டுமன்றி, சீக்கிரமாகவே எனது குடும்பத்தினருடன் அன்பும் பாசமும் கொண்ட சகோரதனைப் போல நெருக்கமானார். பிறப்புக்கும் இரத்த உறவுக்கும் அப்பால் உருவாகும் சொந்தங்கள் என்பது மனதுக்கு எவ்வளவு இதமான அனுபவம் என்பதை அவருடனான உறவு எங்களுக்குத் தந்திருக்கிறது. எங்கள் குடும்பத்து இன்ப துன்பங்களை ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்து பேசிக் கசிந்து போயிருக்கிறோம்.

மாவை வரோதயன் அவர்கள் ஒரே ஒரு மனிதன் மட்டுமல்ல. அவருக்கு உள்ளே இன்னும் பல மானிடர்கள் இருந்தார்கள். தனது தொழிலை வெறும் கடமையாகக் கருதாது நோயாளர்களுக்கு மனப்பூர்வமாக இரங்கி சேவை செய்யும் உன்னதமான மனிதன். ஓடி ஓடிச் சமூக சேவை புரியும் ஒரு மானுடன். ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாது இயங்கும் இலக்கியகாரன். பக்கம் சாராது நெற்றிக்கணை திறக்கும் இலக்கிய நேர்மையாளன். தனது மனைவி மக்களை அன்பு பாசத்துடன் ஆதரித்து வாழ்ந்த மகத்தான மனிதன். இவையெல்லாம் அவர் காட்டிய வெறும் வெவ்வேறு முகங்களல்ல. அவருக்குள்ளே இருந்து சுடர்விட்ட உண்மை மனித நேசிப்புகள்.

நாங்கள் எத்தனையோ பேரை இழந்திருக்கிறோம். நீண்ட கொடும் யுத்தத்தில் எத்தனையோ இளம் குருத்துக்களை எரித்திருக்கிறோம். அதனாலெல்லாம் மரத்துப் போய்விட்ட மனது எங்களுடையது. எனினும் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான நண்பனை எதிர்பாராது இழந்துவிட்டது தாங்க முடியாமலிருக்கிறது. எப்போதும் மகிழ்ச்சியானதும் உற்சாகமானதுமான அவரது தோற்றத்தை மறக்க முடியாமலிருக்கிறது. அவர் உண்மையில் உற்சாகமாக இருந்தாரா? அல்லது உற்சாகமாக இருப்பது போலக் காணப்பட்டாரா?

நான் கடைசியாக வெளிநாடு சென்ற போது கைப்பற்றி விடைதந்த என் நண்பனின் தோற்றத்தைத் திரும்ப வந்து காண முடியவில்லை. நோய் எப்படி எங்கிருந்து வந்து அடித்துப் போடுகிறது? மரணம் இப்படி திடுதிப்பென்று வந்து கொன்று போய்விடுமா?

நண்பனே உனது ஆத்மா சாந்தி அடைக!

~ ~ ~

மகவமும் மாவை வரோதயனும்

- வேல் அமுதன் -

கவிஞர் மாவை வரோதயனை நினைக்கும் போது, முந்தியடித்துக் கொண்டு வருவது கடைசியாக நான் அவருடன் தொலைபேசியில் பேசிய விடயம். அன்று இரவு ஒன்பதரை மணியிருக்கும். தொலைபேசியிற் தொடர்பு கொண்ட நான், “தம்பி! எப்பிடி இருக்கிறீர்கள்?” என வழமைபோற் குசலம் விசாரித்தேன். கிடைத்த பதில் என்னைத் தூக்கிவாரிப் போட்டது!

“உதயன் பத்திரிகைக்குச் செவ்வி ஒன்று கொடுத்துள்ளேன். அடுத்து ஒரு கட்டுரை எழுதப் போகின்றேன். நான் எழுதவிருப்பது ‘மகவமும் நானும்’ என்ற கட்டுரை” என்றார்.

மாவை வரோதயன் இப்படி உரையாடுவது ஆச்சரியமல்ல; வழமையாக இப்படித்தான் அவர் உரையாடுவது. அதிசயம் என்னவென்றால், இன்றோ நாளையோ என மரணக் கட்டிலில் கிடந்த ஒருவர் இப்படிப் பேசியதை நான் இதற்கு முன் கண்டதில்லை; கேள்விப் பட்டதுமில்லை.

உண்மை என்னவென்றால், மாவை வரோதயனின் நாவிலேயோ - பேனாவிலேயோ - அன்றி நாடி நாளங்கள் எல்லாம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது இலக்கிய உணர்வு மாத்திரமே!

இப்படி எல்லாம் இலக்கியத்திற்கு என்றே வாழ்ந்த ஒருவர் பற்றி மேலும் தெரிந்து கொள்ளல் அவசியம். அதே வேளை அவரின் கடைசி ஆசையாக இருந்த ஒன்றை இயன்றவரை நான் நிறைவு செய்வது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று.

***

கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, இலக்கிய விமர்சனம் எனப் பல்துறை சார்ந்த நூற்றுக்கணக்கான ஆக்கங்களை எழுதி இலக்கியத்தை வளப் படுத்தியவர். இவரது ஏராளமான எழுத்துக்கள் வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், முரசொலி, உதயன், சஞ்சீவி முதலிய தேசியப் பத்திரிகைகளிலும் தாயகம், ஞானம் முதலிய சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தன. இவர் எழுதி இதுவரை அச்சு வாகனம் ஏறாதவை நூல் உருப்பெற்று வெளிவர இலக்கிய உலகு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாவை வரோதயன் ஒரு ‘கலகக்காரன்’; இலக்கிய சர்ச்சைகளிற் பங்கு பற்றி நியாயத்தை நிலைநாட்டி சவள் சண்டை பிடித்தவர். அதனால் நான் விளையாட்டாக ‘இலக்கியக் கலகக்காரன்’ என இவரைக் கேலி பண்ணுவதுண்டு.

மாவை வரோதயன் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் கலை, இலக்கிய, சமூக விஞ்ஞான காலாண்டு இதழின் ஆசிரியர் குழுவில்

முக்கிய உறுப்பினர் ஒருவராக இருந்து, “தாயகம்” சஞ்சிகையின் மேன்மைக்கு அரும்பணி ஆற்றியவர்.

தாயகத்தில் “வலிகாமத்து மண்ணின் மாந்தர்கள்” என்ற தொடர் நடைச் சித்திரத்தைத் தொடர்ந்து அழகாக எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளை, அவரை இலக்கிய உலகு இழந்தது பேரிழப்பாகும். அவர் அத் தொடர் நடைச்சித்திரத்தில் நடமாடவிட்ட பாத்திரங்கள் உயிரோட்டம் மிக்க பாத்திரங்கள். நானும் ஒரு வலிகாமத்தான் என்ற முறையில், அப் பாத்திரங்களிற் சிலரை நேரில் அறிந்தவன் என்பதால் சுவைத்துப் படித்து மகிழ்ந்தேன் என்பதைப் பதிவு செய்ய ஆசைப்படுகின்றேன்.

மாலை வரோதயன் எழுதிய சிறுகதைகளுள் பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் மாத்திரம் “வேப்பமரம்” என்ற மகுடத்தில் தொகுக்கப்பட்டு, நவம்பர் 2002இல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடாக வெளிவந்தது. அந்த நூலின் சமர்ப்பணக் குறிப்பு என்றும் மனக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்று:

சமர்ப்பணம்

உள்நாட்டுப் போர் வந்து
உருக்குலைந்த இந்த மண்ணில்
தம் ஆணி வேரிழந்து
தடம் மாறித் தத்தளிக்கும்
அனைத்து உயிர்களுக்கும்!

வேப்பமரம் சிறுகதைத் தொகுதியில் உள்ளடங்கிய “உள்ள வயல்” (பக்கம் 113) என்ற கதை, சிறுகதை பற்றிப் பிரதாபிக்கும் இடமெல்லாம் பேசப்படக்கூடிய, கருத்தாழம் மிக்க உச்சமான கதை.

பெண் ஒருத்திக்குக் கலியாணம் பேசப்படுகிறது. அப்பெண் இராணுவத்தால் கெடுக்கப்பட்டவள் என்ற உண்மை தெரிய வந்த போது, வீட்டார் பின் வாங்குகின்றனர். ஆனால், சம்பந்தப்படும் ஆண் மகன் மறுதலிக்கின்றான்; சீற்றமடைகின்றான்; அவன் முன் வைக்கும் நியாயம் மனனம் செய்யக் கூடியது:

“எனது தங்கை ஏஜென்சிக்குள்ளால் தான் ஜேர்மனிக்கு வந்தள். அந்த இடைவெளியில் என்னவெல்லாமோ நடந்திருக்கச் சாத்தியம் இருக்கிறது. ஜேர்மனியில் நான் அறிந்த வரையில் நடந்த நிகழ்வுகள், பிறழ்வுகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் சான்றுக்கு வந்தன. அவ்வளவும் அறிந்து இருக்க ஒருவன் என் தங்கைக்குத் தாலி கட்டினவன் தானே! ஏன் நான் மட்டும் விதிவிலக்காக நடக்க வேண்டும்!”

“ஒற்றுமையாகப் பாடுவோம்” என்ற மகுடத்திலும், மாலை வரோதயனின் கவிதைகளிற் சில “இன்னமும் வாழ்வேன்” என்ற மகுடத்திலும் வெளியாகி, அவருக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்துள்ளன.

அருணனின் படிப்புக்காகவும், இலக்கியப் பணி செய்வதற்காகவும் 2007ம் ஆண்டு மாளிகாவத்தை தொடர்மாடியில் ஒருமனையை வாங்கி பொரளை மார்பு சிகிச்சை நிலையத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்தார். 2007ம் ஆண்டு மகள் சுகாபரணி பிறந்தாள். குழந்தைகளைக் கற்றோராயும் நல்லோருமாயும் ஆக்குதற்கான எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்து வந்தார்.

அவற்றினிடையே அவர் எக்காலத்திலும் தனது இலக்கியப் பணியைக் கைவிடவில்லை. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் கொழும்பு மாவட்ட இலக்கியச் செயலாளராகவும், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக் குழு உறுப்பினராகவும், மகவம் அமைப்பின் ஆட்சிக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்து வந்ததுடன் பாடசாலை மாணவர்க்கு நாடகம், வில்லுப் பாட்டு போன்ற ஆக்கங்களை உருவாக்கியதுடன் நோயல் கல்லூரி, சைவ மங்கையர் கழகம், கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி உட்பட்ட பாடசாலை மாணவர்களுக்கான இலக்கிய போட்டிகளில் நடுவராகவும் சேவை ஆற்றினார்.

அவருடைய கவிதைகளில் ஒரு பகுதி “இன்னமும் வாழ்வேன்” எனும் தலைப்பிலும் சிறுகதைகளில் ஒரு பகுதி “வேப்ப மரம்” எனும் தலைப்பிலும் வெளியாயின. “ஒற்றுமையாய் பாடுவோம்” எனும் சிறுவர் பாடல்களையும் வெளியிட்டார்.

தனது பாடசாலைப் பருவத்திலிருந்தே தாயகம், சரிநிகர், ஞானம், சஞ்சீவி, ஜனனி, தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல் உட்பட்ட பல பத்திரிகைகளிற் தனது இலக்கிய ஆக்கங்களைத் வெளியிட்டு வந்தார். அத்துடன் மருத்துவத்துறையில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து பல மருத்துவ கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்துள்ளார். தனது குடும்பம், தொழில், இலக்கியப் பணிகளிடையே அவர் பெரிதுபடுத்தாத நோய் 2008ம் ஆண்டில் முற்றிய நிலையில் கொழும்பிலும் இந்தியாவிலும் சிகிச்சை பெற்று 2009 மாசி மாதம் பராமரிப்புக்காகக் குடும்பத்துடன் யாழ்ப்பாணத் திரும்பினார். அப்போதும் சிறுவர் பாடல்கள் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். சித்திரை மாதம் முத்த மகள் நோயால் இறந்தார். ஆடி மாத முதல் யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் ஒரு மாதமாகக் காய்ச்சலுக்குச் செய்த வைத்தியம் பயனளிக்காது வீடுதிரும்பி ஒரு வாரத்தின் பின் 28.08.2009 அன்று தனது வீட்டில் அமரரானார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

- குடும்பத்தினர் -

• • •

பணியாற்றும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. மாதாந்த மகவம் சந்திப்புக்களின் வரிசையில் ஓர் நாள் சிறுகதைப் பட்டறை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு இருந்தது. அதில் எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் செயல் விளக்கம் அளித்தார். அதுவரை முழங்கையால் முழம் அளந்து கதைக் கலையைக் கிழித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அடி மட்டம் கிடைத்தது. அதன் பின் யாழ். உளநூர் பத்திரிகைகளான முரசொலி, சஞ்சீவி (உதயன்) களில் எனது கதைகள் பிரசுரமாயின” (வேப்பமரம், பக்கம் ix).

எனது எடுகோளுக்குச் சான்று பகரும் தினக்குரல் செய்தி ஒன்றினையும் (தினக்குரல் 13-02-2000) ஆதாரமாகக் கீழே தருகின்றேன்.

“தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம் 1999ஆம் ஆண்டு நடத்திய கலாசாரப் போட்டிகளின் பாடல் இயற்றுதலுக்கான முதற் பரிசினை சி. சத்தியகுமாரன் பெற்றுள்ளார். தேசிய மட்டத்தில் நடைபெற்ற மேற்படி போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியவர்களுக்கான விருதுகளும், பரிசு பெறுமதிகளும் அண்மையில் கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மகாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற விருது வழங்கும் வைபவத்தில் வழங்கப்பட்டன.

பாடல் இயற்றுதலில் முதற் பரிசைப் பெற்ற சி. சத்தியகுமாரன் அதே வருடத்திற்கான கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மாவை வரோதயன் என்னும் புனைபெயரில் கலை, இலக்கியத் துறையின் பல்வேறு தளங்களிலும் தனது தடங்களைப் பதித்து வருபவர். ஆயினும் கவிதையே தனது முதன்மைத் துறை எனக் கூறிக் கொள்ளுவதில் பெருமைப்படுவர்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் கொழும்புக் கிளையின் இலக்கியச் செயலாளராக இருந்து கலைப் பணியாற்றுவதுடன், “மகவம்” எனும் மதி கலைஞர் வட்டத்திலும் செயற்குழு உறுப்பினராக இருந்து செயற்படுவர். காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி, சம்மாந்துறை மத்திய கல்லூரி என்பனவற்றின் பழைய மாணவரான இவர், தனது கலைப் பயணத்தின் வழிகாட்டியாக முதுபெரும் எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் அவர்களைக் கொண்டுள்ளார். இவரது தந்தையார் கு. சிவகடாட்சம்பிள்ளை அவர்களும் ஒரு தகைசார் பல்துறைக் கலைஞன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது”.

***

மாவை வரோதயன் மூலம் நான் கற்றுணர்ந்த உண்மை ஒன்றுண்டு. அதாவது, மாவை வரோதயன் போல் நேர்மையும், திராணியும் மிக்க நாலுபேர் இருந்தால், மகவம் போன்ற எந்த ஓர் இலக்கிய அமைப்பையும் சிறப்பாக நடத்தலாம்!

(நன்றி: “தினக்குரல்”)

• • •

மாலை வரோதயன்

- Dr. சி. யமுனாநந்தா -

வரோதயன் என அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட சி. சத்தியகுமாரன் அவர்களுடன் நான் பத்திரிகை எழுத்துக்கள் மூலம் பரிச்சயமானேன். அவர் 2003, 2004, 2005ம் ஆண்டுகளில் வெளிசிற மார்பு நோய் வைத்தியசாலையிற் கடமை புரிந்தபோது மிகவும் சிறந்த முறையில் கடமையாற்றினார். அவர் சிங்கள மொழியிலும் சிறந்த பரிச்சயம் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். அங்கு கடமையாற்றிய வைத்திய நிபுணர்கள், வைத்தியர்கள், சக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்று இருந்தார்.

நான் தினமும் தேநீர் இடைவேளையில் அவரது அலுவலகத்திற்குச் சென்று அவருடன் உரையாடுவேன். மருத்துவம், இலக்கியம், அரசியல் ஆகிய அனைத்திலும் அவர் புலமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழ் மக்கள் பல சிரமங்களை எதிர்கொண்ட போது குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நோயாளிகள் அங்கு அனுமதிக்கப்பட்டபோது, சில வேளைகளிற் பொருள் உதவி உட்பட, அவர்கட்குத் தேவையான சகல உதவிகளையும் அவரே செய்தார். யாழ் மாவட்ட மார்பு நோய் வைத்தியசாலை ஊழியர்களது நலன்களையும் அவரே கவனிப்பார்.

காசநோய் பற்றிய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தத் தமிழிற் பல பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தார். குறிப்பாக உலகக் காசநோய் தினத்தில் வரோதயனின் கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் வருவது வழக்கம். காசநோய் தொடர்பாகத் தேசிய காசநோய் ஒழிப்பும் மார்பு நோய்களுக்குமான தேசிய செயற் திட்டத்தில் தமிழ் மொழியிற் பல ஆக்கங்களை வெளியிட்டார். அவற்றில் காசநோய் விழிப்புணர்விற்கான புலனீர்ப்பு அட்டைகள் அடங்கும்.

வரோதயன் அவர்கள் இலக்கியத் துறைக்குத் தனது முழு அர்ப்பணிப்பினையும் வழங்கி இருந்தார். கதை, கவிதை, கட்டுரை என்பன எழுதல் மட்டுமல்லாது. இலக்கிய வட்டங்கள் அமைத்துப் பல வாசகர்களையும் இளம் எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கி இருந்தார். என்னையும் அவருடைய இலக்கிய வட்டத்திற்கு அழைத்திருந்தார். வெளிசிறை வைத்தியசாலையில் இருந்து நான் யாழ்ப்பாணம் வரும் போது அவர் “நல்லது டொக்டர், நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்று சேவை செய்யுங்கள். எங்கள் தொடர்பு என்றும் இருக்கும்” என்று சொன்னார். அவரிடம் நான் எனக்கும் கவிதை எழுத ஆர்வம் உள்ளது என்று சென்னேன். அதனை நான் யாழ்ப்பாணம் வந்த பின்பே நிறைவேற்றினேன். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக அவருடன் அதைப் பற்றிக் கதைப்பதற்கு அவரைத் தாக்கிய நோய் இடம் கொடுக்கவில்லை.

வரோதயன் சிறந்த தந்தையாக தனது பிள்ளைகளைப் பேணி வந்தார். தனது குழந்தைகளை அரவணைத்தபடி வெலிசறை, உத்தியோகத்தர் விடுதிக்கு வெளியே உலாவரும் காட்சி இன்றும் என் கண்முன் காட்சி தருகின்றது. அத்தகைய தந்தையை, அவரது பிள்ளைகள் இழந்ததை எண்ணி நான் வேதனை அடைகின்றேன். அவரது பிள்ளைகளிற்கும் மனைவிக்கும் பெற்றோருக்கும் இறைவன் துணைபுரிய வேண்டும் என நான் இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

நன்றி

சத்திய குமாரனாய் வாழ்ந்தாய்
 நித்திய சேவையினைச் செய்தாய்
 சாவை வென்றிட முடியாது சென்றாய்
 பாவை பலவற்றை தந்து சென்றாய் - எம்
 தேவை கருதியே காப்போம்
 மாலை வரோதயன் ஆக்கம்.

• • •

மெளனித்து விட்ட மனிதநேயம்

திருமதி பா. கணேசதுரை, யா/மகாஜனாக் கல்லூரி

08.03.2009 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 8.15 மணி. இனிய இதமான ஒரு காலைப்பொழுது. இயற்கை வனப்புக்கள் நிறைந்த உடுவில் கிராமத்தின் மண்வாசனை கமழும் ஒரு ஒடுங்கிய தெருவில் மண் புழுதி உலாவுகின்ற அந்த இல்லத்தின் வாயிலில் நுழைந்து உள்ளே சென்றேன்.

“வாங்கோ” என்று இனிய வரவேற்புடன் அமர்ந்திருக்கும் நோய் வாய்ப்பட்ட நிலையில் தெளிவற்ற பார்வையுடன் புறத்தோற்றம் தளர்வாக ஒரு கவிஞன் - மாவையின் மைந்தன் வரோதயன்! என் மனத்தடத்தில் ஒரு ஆதங்கம்: எவ்வாறு இவரோடு எனது ஆற்றுப் படுத்தலை ஆரம்பிக்கப் போகின்றேன்? எனினும் உள்ளத்தில் ஒரு நம்பிக்கைக் கீற்று - ஆம் என்னால் அவரை அவருக்கு பிடித்தமான பாதையில் இணைந்து பயணம் செய்ய, பயணிக்க வைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை துளிர் விட ஆரம்பிக்கின்றது. எந்த விதமான பீடகைகளும் இன்றியே அவர் மனதிலே என் மேல் ஆழ்ந்த நம்பிக்கைப் பாலம் உருவாக மிக வேகமாக, மிக அதிகமாக, ஆர்வமாக அவருடைய மன வெளியின் மேடுகள், பள்ளங்கள், சரிவுகள், அழகிய தடங்கள் அனைத்தும் தங்கு தடையின்றிக் காட்டாற்று வெள்ளமெனப் பொங்கிப்பாய்ந்து பிரவகிக்கத் தொடங்கி அவரது முகத்தில் பிரகாசம் உதயமாகி ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது. ஒன்றரை மணிநேரம் அந்த உணர்வுப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தது. ஓ - அற்புதமாக ஆரம்பம்! அன்றிலிருந்து ஆறுமாத காலம் ஒவ்வோர் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் காலை 8.15 முதல் 9.30 வரை அவருக்கு உரிய நேரமாக ஒதுக்கப்பட்டது.

மிக வேகமாக அவரது உளநலம் சீர்ப்படத் தொடங்கியமை ஒரு நிறைவைத் தந்த போதிலும் ஜுலை மாதத்தில் அவரது நோய் சீற்றங் கொள்ள ஆரம்பித்தமை வாழ்க்கைப் பயணத்தின் ஆபத்தான கட்டம் என அறிவு எச்சரித்தது. உணர்வோ, ஆரோக்கியமான மரணத்திற்கு அவரைத் தயார்ப் படுத்தல் தொடர்பாக எச்சரித்த அறிவைத் புறந்தள்ளி, இன்னும் நாற்பது வருடம் நான் வாழ வேண்டும் என்ற வாழ்வதற்கான அவாவுடன் தத்தளிக்கும் ஏங்கும் சராசரிக் கணவனாக, பாசமுள்ள தந்தையாக, வெறி கொண்ட கவிஞனாக, அமைதியை விரும்பும் ஒரு நல்ல மானுடனாகக் காட்சி தந்த அந்தக் கவிஞனை அவரது மரணத்தை நோக்கி வேகமாகச் செல்லும் பயணத்தை “வெறும் பார்வையாளனாக நின்று பார்ப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியாத கையாலாகாத நிலையில் ஒரு உளவளத் துணையாளராக நான் நின்று கொண்டேன்.

இடையே அவரது முத்த மகளின் மரணம் அவரை உலுக்கிய போதும், நாட்டு நிலமை போர் அனர்த்தமாகத் திசைமாறிய போதும் அவர் மிகவும் நொந்து போயிருந்தார். வாடும் பயிரைக் கண்டு வாடும் வள்ளலாகக், கருணைக் கடலாக அவர் தனக்குள் தானே உருகி மறுகுவதை

அவருடைய வார்த்தைகள் வெளிப்படுத்தும் கவிதை வரிகள் ஆங்காங்கு ஒலி எழுப்பி மறையும்.

‘போழுது இன்னும் விடியவில்லை
கோழிகள் பொறுமையிழந்து கூவுகின்றன
இந்த நாடு நாம் வாழ்வதற்கு ஏற்புடையதல்ல’

இந்தக் கவிதை வரிகளை அவர் கூறிய போது விரக்தியின் சலிப்பின் விழிப்பிலே நின்றிருந்தார்.

ஒவ்வோர் ஞாயிறும் தனக்கு சுதந்திர தினம் என்றும், அது எப்போது விடியும் என்றும் காத்திருந்த ஒரு நல்ல மனிதரை என்னால் இயன்றவரை கவிஞனுக்கேயுரிய கட்டற்ற மனநிலையில் வைத்திருந்தேன் என்பதில் நான் நிறைவு கொள்கின்றேன். எனினும் அவரது அமைதியான மரணத்தைத் தள்ளிப் போடும் சக்தி எமக்கெல்லாம் கிடையாதே! வைத்தியர்கள் உடற் புண்ணை ஆற்றினார்கள். நான் அவரது மனப் புண்ணுக்கு மருந்தளித்தேன். வாழத் துடித்த கவிஞன் விதியாக்கலின் பிடியில் சிக்கி வாழ்வைத் தொலைத்த நிலை மிகுந்த துயரமானது இதனைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தியை அன்னாரது குடும்பத்திற்கு இறைவன் தான் வழங்க வேண்டும். அவரது ஆத்மா அமைதி கொள்ள இறைவன் துணை புரியட்டும்.

• • •

இன்னமும் வாழ்வார்

- குந்தவை -

ஞாயிறு தினக்குரலில் திரு. மாவை வரோதயனின் மறைவுச் செய்தி அறிந்து திக்கிட்டுப் போனேன். இளம் வயதில் படைப்புலகம் இன்னும் எவ்வளவோ அவரிடமிருந்து எதிர் பார்த்திருந்த நிலையில் அவர் பிரிந்து விட்டார் என்ற செய்தியை இன்னமும் மனம் நம்ப மறுகின்றது.

நான் அவரை 2002ம் ஆண்டு இறுதி வாக்கில் கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்தில் நடந்த என் சிறுகதை தொகுப்பு வெளியீட்டு விழாவிற் சந்தித்திருக்கிறேன். அப்பொழுது இளம் எழுத்தாளனாய் இருந்த அவரைப் பற்றி நான் அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. அதனால் அவரோடு அதிகம் அளவளாவ முடியவில்லை. ஆனால் வீட்டிற்கு வந்து அவர் அன்பளிப்பாகத் தந்த “வேப்பமரம்” சிறுகதைத் தொகுப்பைப் படித்த பின்பு, அவரோடு இன்னும் கொஞ்சம் கதைத்திருக்கலாமே என்றிருந்தது. இயல்பான காட்சி விபரிப்பு ஆழமான கருத்துக்கள் இரண்டும் அக் கதைத் தொகுதியை எனக்குப் பிடித்தமாகச் செய்தன.

பிறகு தன் பல்வேறு துறைகளிலும் அவரது பங்களிப்பைக் கவனித்திருக்கின்றேன். முக்கியமாக நடைச்சித்திரங்கள் எழுதுவதில் தனித்துவமாக மிளிர்ந்தார். தாயகத்தில் அவர் தொடர்ந்து எழுதிய வலிகாமத்து மண்ணின் மாந்தர்கள் என்ற நடைச்சித்திரம் விறுவிறுப்பாக எல்லோரையும் கவர்ந்திழுத்துக் கொண்டது என்றால் மிகையில்கலை. அதை நான் மிகவும் ரசித்துப் படித்தேன்.

அவரது கவிதைகளைப் பற்றி விமர்சிக்க எனக்கு அறிவு போதாது. எனினும், ஒன்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். அவரைக் கவிதைகளில் மட்டுமன்றி அவரது சிறுகதைகள், நடை சித்திரங்கள், மேடை நாடகங்கள், வில்லுப்பாடல்கள் மூலம் இன்னமும் வாழ்வார் என்றும் வாழ்வார்.

~ ~ ~

பூவுலகில் நின்று வாழ்வீர் ...

இளமை முகவரிக்கு இனிய கவி மடல் அனுப்பி
இருவிழியை ஊடுருவி இதயபீடம் அமர்ந்தவரே!
இன் சொல்லால் எனை வருடி இணைபிரியா
அன்றிலென ஈருடலில் ஒருயிராய் இல்லறத்தில் இணைந்தவரே!
அன்னை எனும் ஸ்தானம் அகிலமதில் நான் அடைய
அல்லும் பகலும் நம் இல்லமதில் ஒளி கொடுத்தீர்!
கவிச் சிறப்பும் கலைத்துவமும் கலந்தொளிரும் திருவுருவே!
கண்ணிரண்டில் உயிர் சுமந்து காவியமாய் உயர்ந்துவிட்டீர்!
நோய்ப் படுக்கைதனில் தவித்து நோய் நிலையில் உயிரொடுங்கி
காய்ந்துதிடும் சருகெனவே காற்றோடு தொலைந்ததென்ன?
மாவை எனும் புகழால் மங்கலங்கள் தந்து நின்றீர்
மரணப் படுகுழியில் மங்கலநாண் பறித்த தென்ன?
துன்பத்தின் சுமை கொடுத்துத் தூக்கத்தைப் பறித்ததென்ன?
தொடர்ந்து வந்த பயணமதில் இடை விலகிப் பிரிந்ததென்ன?
அன்பிற்கும் அறிவிற்கும் எம் குழந்தைச் செல்வங்கள்
அப்பாவைத் தேடுகையில் எப் பதிலை நான் கொடுப்பேன்?
ஐயா! உமது ஆசி என்றென்றும் எமக்களிப்பீர்
பொய்யாமொழி எனவே பூவுலகில் நின்று வாழ்வீர்!.

அன்பு மனைவி
ஜெயகௌரி

அருளாசி நல்கிடுவீர்!

அருண மகாராஜன் என்று
அன்புடனே எனைப் புகழ்ந்து
அறிவுக்கண் திறப்பதற்காய்
அழகாகக் கதைகள் சொல்லும் - அப்பா!
சிறுவருக்குப் பாட்டெழுதி
சிந்தனைக்கு விருந்து தந்து
சிகரமெனப் பெருமை கொண்டீர்!
சீக்கிரமாய் மறைந்த தென்ன?
பெரியவனாய் நான் வளர்ந்து
பெருமை பல சேர்ப்பதற்கும்
பேரோடு புகழ் நிறைந்து
ஊர்போற்ற வாழ்வதற்கும்
அப்பா! அருளாசி நல்கிடுவீர்!.

மகன் அருணன்.

எப்போ வருவீர்கள்?

சுகாபரணி என்று
சுகம் கேட்கும் ஆசை அப்பா!
சுகமடைந்து வந்து என்னைத்
தோள் மீது சுமக்காது
சுகமாகத் தூங்கியதேன்?
தூங்கியது போதுமப்பா
துடித்தெழுந்து வாருங்கள்
தாங்கிடவும் முடியவில்லை
தேம்பியழத் தெரியவில்லை
தெய்வமென ஆகியதேன்?
அப்பா! என ஓடி வந்து
அன்பு மடி தனில் அமர்ந்து
சப்பாத்துப் போட்டு விட
எப்போது வருவீர்கள்?
எம்மை விட்டுச் சென்றது ஏன்?

மகள் சுகாபரணி

எழுத வைத்த கவிஞன்

“கவிதை”

இதை எழுதிக் கைவிட்ட ஒரு காலம்,
ஏன்!

கரு இருந்தும் பிறக்கவில்லை.

ஏதோ ஒரு உணர்வு

அதை எழுதாமல் தடுத்தது?

கல்விக் களத்தில் குதித்திருந்த வேளை,

அறியாத தலை நகரில்

அறிவு வளர்க்க முயன்ற காலம் - எனது

கருவைக் கவிதையாக்கி “பிரசவிக்”

கை வைத்தியம் செய்தான் ஒரு “கவிஞன்”

கவிஞன் - அவன்

கைராசிக் கவி வைத்தியன் - என்

உள்ளிருந்த கருக்கள்

உடல்கொண்டு தொடர் பிரசவம்!

கவிக் குழந்தைகளை பிறர் அறிய வைத்த - அந்த

கவிராசன் “இன்னமும் வாழ்வேன்” என்றான் ஒரு நாள்!

தலை நகரில் அவன் வாழ
யாழ் நகரில் நான் வாழ, ஒரு பிரிவு
கருவறையில் சூல் கொள்ளும்
கவிதைப் பிறப்புக்கள் மீண்டும் ஏதோ தள்ளிப் போனது!
“கவி வைத்தியன்” விடவில்லை - தன்
கல்வெட்டில் எழுத வைத்து
மீண்டும் ஒரு தொடக்கம் இட்டுவிட்டு
“இன்னமும் வாழ்வேன்” என்றான் நெஞ்சில்!.

லோ. சுவாமிநாதன்

மாவையே! ‘காலமாய்’ விட்டீரோ!

- இதயராசன் -

கொழும்பில் கொடிதொட்ட உறவெனக்கு நண்பனாய்
விழுதெறிந்து வேரூன்றி விருட்சமாய் வளர்ந்தவன்
பழுதின்றிப் படைப்பாக்கி பயனுறப் பவனிவந்தே
தொழுதென்றும் உடல்போற்றும் வாழ்வறியா நிலையானாய்

சிவகடாட்சம் பிள்ளைசத்திய குமாரனாய் வாய்த்தான்
சுககடாட்சம் அருள்தொழிலாய் சுகவாசிகள் தொகையாக
சகடயோக வாழ்வினில் சகசமுறு நண்பர்குழாம்
விகடமாய் மகிழ்ந்திடவே வியந்தமாவை வரோதயனே!

எத்தனைதோல்வி இடைவரினும் ஆசையினை நெஞ்சிலேகி
இத்தரைமீதில் இன்னமும்வாழ் வேன்மேன்மை காண்பேனென
சத்தியமாவை வரோதயன் சத்தியம்சொன்ன கவிவரிகள்
சுற்றிவரும் நினைவோடு ‘சுவடுகளைத்’ தேடுகின்றோம்

வேப்பமரமாம் கதைகட்டி வேள்வியாய்க் கவிசொரிந்து
கூப்பிட்டார்க்கு குரல்கொடுத்து கரம்நீட்டிச் சேவகமாற்றி
ஆப்பிட்டவற்றைச் சுருட்டாமல் ஆளுமையுடன் அரங்காடி
‘கோப்புக்குள்’ சுருளாமற் கொள்கையுடன் வாழ்ந்தவனே!

மாவைமாந்தரைச் சித்திரமாய் மாண்புறு நடையாக்கி
சாவைவென்றிடும் ‘காயகற்பமாய்’ சரித்திரமாய் படைத்தீரே!
‘பாவைவென்று’ பாட்டெழுதி செவியிலே தெளித்தீரே!
சோபையிழந்த சமூகத்தின் சோர்வகற்றும் நாடகமானீரே!

காசினியின் கருத்தினைக் கருத்தால் வென்றிட
 தேசியகலை இலக்கியப் பேரவையின் போராளியாகி
 பாசிபிடித்த பழம்பீத்தல் பொத்தல் அறுத்தெறிந்து
 வீசியகாற்றில் விண்கட்டி விளையாடிய வினோதனே!

சொந்தமாய் சோலிபல 'சோறுடைப்' பிரச்சினை
 நொந்தவர் பலரோடு நொண்டியாய் வாழாமல்
 பந்தமாய் நின்றவரை பாசமுறப் பார்த்தழுது
 வெந்துயர் துடைத்திட 'வேள்விகள்' புரிந்தாயே!

ஆரோக்யசேவை அனுதினம் அமைதியாய் நின்றவனே!
 'ஊராடிநிற்க' உனைமறந்து ஊர்துறந்து போனீரோ!
 பாவடித்தகை மாறடிக்க பார்துறந்த மாவையே!
 தேரோடுந்தெரு தேம்பியழுது தேடுதுனைப் பாவலனே!

கவியரங்கில் நாயகனாய் கவினுற வீற்றிருந்து
 புவியடங்க மெட்டெடுத்து புயலாகப் புனைகவி
 தவிலோடு சதிராட தாமதீமெனத் தாளமிடும்
 கவித்தீரே! மாவையே! காலமாய்! விட்டீரோ!

உண்டுகழித்து உணர்விழந்து ஊனப்பிறப்பு உதவாதென
 கொண்டுகொடுத்து கொடுப்புறவு பேணுதலைப் பெரும்பேறாக்கி
 கண்டுகேட்டதை ஆய்ந்தேற்று காரியமாற்றிய மாவையோனே!
 நீண்டபயணம் நிற்காதென்றும், நினைவுகளில் நீங்காதென்றும்.

மாவை என்ற - வேப்பமரம் -

- இரா. சடகோபன் -

பாருக்குள்ளே எத்தனை மாந்தர் - தம்
 பங்குக்கு மத்தளம் கொட்டுவர்
 ஊருக்குள்ளே இன்னும் பலபேர் - தம்
 பேர்தனைப் பொறித்திட வேதம் ஓதுவர்
 பணத்துக்கும், பதவிக்கும் இன்னும் பத்துக்கும்
 பதறுவர், உளறுவர், குளறுவர்
 "மாவை" என்ற இந்த மனிதனோ - பிறர்
 மாண்புற தன்னுயிர் தந்தனன்

விண்ணுக்குள் ஆயிரம் விண்மீன்கள் - அதில்
 மின்னும் தாரகை சிலநூறே

மண்ணுக்குள் மாந்தர்கள் கோடிகள்
 மந்தைகள் போலிங்கு வாழ்ந்தனர்
 கண்ணுக்கு முன்னாலே கண்டாலும் - அநீதி
 கண்டும் காணாத பிணமாவர்
 மாவை என்ற பெரு மாந்தனோ - தன்
 பேனாமுனை கொண்டு சீறினான்

தேனுக்கு இனிமையைத் தந்தவன் - இளம்
 தென்றலுக்குள் மென்மையை வைத்தவன் - சுழிக்
 காற்றுக்கு வன்மத்தைப் புகட்டினான்
 கடலுக்கும் கடுஞ் சினத்தை ஊட்டினான்
 மக்களுக்குள் மடைமையை விதைத்தனன்
 வாதங்கள் பேதங்கள் குவித்தனன்
 மண்ணில் மாந்தர்கள் சமமென்றான் 'மாவை'
 மடைமையை சுட்டுப் பொசுக்கென்றான்

உலகத்தைக் காணுங்கள், உண்மையைக்
 காணுங்கள் என்றான்
 மாற்றுக் கருத்துக்கு மதிப்பளியா உலகத்தில்
 வேற்றுக் கருத்துக்கள் வேண்டும் என்றான்
 வேஷம் போடாதீர் என்று கடிதுரைத்தனன்
 வேப்பமரத்துக்குள் பல கதைபுனைந்து
 வானொலி அம்மாளை பாடினன்
 தேன்தமிழைக் குழைந்து தெவிட்டாத

கவிபடைத்தனன்
 "மாவை" என்ற மானிடன் மங்காதிருப்பான்
 நாளையும்.

வேப்பம்பூ வரசம்

- வசந்தி தயாபரன் -

'வேப்ப மர'த்தில் தேனை விளைத்து
 விந்தை படைத் தவனே!
 தோப்பா னாய்உன் கவிதைக் கனியை
 விண்டு சுவைத் தோர்க்கு

கருணை உண்மை கலந்துன் விழியில்
 கவியாய் வழிந் தோடும்

கொடுமை! கவிதைக் குயிலின் குரலும்
கூவ மறந் ததுவே

காட்டா றாய்நீ வேகம் கொண்டால்
கவிதை பொங்கி வரும்
காற்றா னாயோ! கவிதை உலகின்
ஊற்றா னாய்நீ என்றும்

பொய்யாம் உலகைச் சாடும் உனைநாம்
பொய்த்துப் போனோ மோ!
நோற்றால் நாமும் பெருந்தவம், நீயும்
மீட்டும் வருவா யோ?

காத்துக் கிடந்தோம் கவிதை பருக
கடுகிக் கதைமு டிய
பேசநி னைத்த பெருங்கதை நெஞ்சப்
பேழையில் பூட்டிவைத் தோம்

ஓசைஇல் லாமல் மாற்றம் தன்னை
ஓர்ந்து நின்ற வனே!
நேசத் துடனே உன்னை நினைத்தோம்
உன் ஆசைநிறை வேற.

அடிமைப்பட்டோரின் ஆளானாய்

- பூமகன் -

மேன்மையுறு சைவநீதி விளங்கும் உலகமெல்லாம்
ஆன்மை நோக்கிய வழிகளும், வந்த சீரழிவுகளும்
கண்டதனால் இவர் கவிஞர் ஆகினார் - அதனால்
பூண்டார் ஒரு பொற்கோலம் புதுமைக் கவிஞராய்

ஆண்டாண்டு காலமதாய் அடிமைப்பட்ட
ஆட்களுக்கு ஒருபொழுதும் மேன்மைநிலை கிட்டவில்லை
என்பதனால் அவர் எடுத்தாண்டார் பேனாவை
நன்செய் கவிதை நாடகங்கள் என ஆட்கொண்டார்.

இலக்கியங்கள் என்பதெல்லாம் வெறும் புரட்டுக்கள்
கலை காட்டுவதெல்லாம் கற்பனை தென்றல்கள்
விலையான மனதெல்லாம் வேரறுந்த மரங்கள்
பலதான மேற்குலக அலைகாற்று தந்தவையே.

இதனாற்தான் இவர் எழுத்தாளர் ஆனார்
இயற்றிய நாடகங்கள் வானொலியில் வந்தன
அதையொட்டி சிறுகதைகள் சில நெடுங்கதைகள்
ஆக்கிவைத்து அதனூடு புது சிந்தனைகள்.

மீண்டுவரும் ஒரு சமூக மாற்றம் என நினைத்து
காண்பித்தார் தன் கவித்துவத்தின் ஊடாக
மாண்புதான் அதுபற்றிய தனித்துவம் - சமூக
வேண்ணவா அது சமத்துவத்தின் நீதி.

மாவை வாழுகிறான்

- செ. சக்திதரன் -

ஊரெழுவிற் கண்டு
உயிராகவே பழகி
நாவினிக்கப் பேசிய நண்ப,
மாவிட்டபுரம் தந்த
மறவுயர்ந்த கவிச்சிங்கம்
காணுகின்ற இடமெல்லாம்
இலக்கிய கருத்துக்கள் பலபகிர்ந்த
மாவை வரோதயன் இன்றில்லை

நெஞ்சினிக்க கவிதை தந்த பாவலனுக்கு இன்று
அஞ்சலிப்பா பாடுவதா
மதிகல்வி நிலையத்தில் அன்று
இலக்கிய மொட்டொன்று
கலை இலக்கியப் பேரவையால்
கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்து
சங்கத்திலும் தமிழ் பரப்பி
சத்தியகுமாரனாக நின்ற
சகலகலாவல்லவன் இன்றில்லை

நெஞ்சினிலே வாழ்ந்து நினைவினிலே ஊறிய
 வலிகாமம் மக்களை வளர விட்ட மாவை
 வேப்பமரக் கதையும் வேடிக்கை கதைகளை
 காட்டிய எழுத்தாளனுக்கு கவிதையே
 அஞ்சலியோ
 அன்று மணநாளில் எனக்கு வாழ்த்துக் கவிபாடிய
 மாவைக்கு - இன்றுநான் மறைவுக்கவி
 பாடுவதோ
 வேண்டாம்.

எங்கள் நினைவுகளோடு வாழும் மாவை
 வாழட்டும் வாழவிடுவோம்
 கவிஞனுக்கு மறைவில்லை.
 வாழுகிறான் வாழுவான்.

(கொழும்பு - திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மாவை வரோதயன்
 அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்டது. 04-09-2009).

பல்கலை இளவரசன்!

- கிண்ணியா அமீர் அலி -

மாவை வரோதயனே!
 மனமினிக்கும் பாவலனே! “குறும்
 பா”வை மிகரசிக்கும்
 பண்புநிறை சிநேகிதனே! - நீ
 நாவை அசைத்தாலே
 நல்லதமிழ் விளையாடும்! - உன்
 “பா”வை ரசிப்பதற்கோர்
 பொழுதினிமேல் வாராதோ...?

பொறுமைக்கோர் உதாரணம்நீ!
 பொன்மனசுச் செம்மல் நீ!
 சிரிப்புக்குள் பலசோகந்
 தேக்கி வலம் வந்தவனே!
 அர்ப்பணிப்போ டாற்றிய நின்
 அளப்பரிய தமிழ்ப்பணியோ...
 இருப்பவர்கள் நெஞ்சத்தில்
 எந்நாளும் மறக்காது!

“கலிமா” நீ சொல்லாத
 காரணத்தைத் தவிர... நீ

“அலி”மார்கள் உள்ளத்தில்
 அழியாத “நானா” தான்! - தமிழ்
 மொழிநேசர் எல்லோர்க்கும்
 மதமொன்றே! மனமொன்றே!
 வெளிவேஷம் போடாத
 மாவை வரோதயனே!

நோன்புநாள் ஒன்றில்தான்
 நான் ‘மாவை’ எனவந்தாய்!
 நோன்பு நாள் ஒன்றில்தான்...
 நீ போனாய்...! இனியவனே!
 உன் -

மாண்புகழ் வான் புகழ்!
 வரலாற்றுப் பதிவு நீ!
 நான் தரும் பட்டம் கேள்:
 நீ!
 “பல்கலை இளவரசன்!”

“வராதான் அங்கிள்”
 வந்துள்ளார் வாப்பா! - வார்த்தை
 வராத என் மூன்று
 வயது மகன் அன்று சொல்வான்!
 “வராதான்...!” ஆனாயோ?
 மாவை வரோதயனே! - நீ
 வராமல் போகாதே - என்
 விழிவந்தென் உளம் நுழைவாய்!!

வற்புறுத்தி வற்புறுத்தி - ‘டிக்கட்’
 வாங்கும்படி நச்சரித்து
 அற்புதமாய் ஓரதிர்ஷ்டம்
 அடியேனை வந்தடையக்
 காரணமாய் வாய்த்தவனே!
 கண்ணீரில் நானின்று...
 பாவெழுதி விம்முகின்றேன்!
 உனக்காகப் -
 பிரார்த்தனைகள் புகிகின்றேன்!

மனையாள் ஜெயகௌரி,
 மகன் அருணன் மற்றும்நின்
 இனியமகள் சுகாபரணி
 இதயத்தில் மட்டுமன்றி...
 அனைவரது மனங்களிலும்

அழியாதுன் நினைவலைகள்!!
 மனிதநேயன் நீ!!
 மரணித்தா போய் விட்டாய்!
 இல்லை - எம்
 மனசுக்குள் வாழுகிறாய்!
 உன் -
 ஆத்மா சாந்திக்காய்
 அமீரலியும் பிரார்த்தித்தேன்!

அகாலத்தில் அணைந்த அகல்

அண்ணன் “ஜின்னாஹ்”

அன்பு வரோதயா!
 ஆளுமைமிகக்
 கவிஞனாய்
 அறியப்பட்டவன் நீ
 அகாலத்தில் போனதேன்!

கவிதை இலக்கியம்
 காணாதுபோகும்
 கவலையை நீக்கிய
 கவிஞருள் ஒருவனாய்க்
 கால்பதித்துயர்ந்தவன்.

அன்று
 நோயுற்றபோது
 நொந்துதான் போனோம்.
 தப்பினையென்றதும்
 தோன்றிய மகிழ்வு
 தங்கிடுமுன்னர் நீ
 சென்றதேன் இளவலே.

சாதிக்கத் துடித்த
 சாதனையாளன்.
 சாதனையாளரின்
 தோழமை கொண்டோன்.
 ஒதியதனைத்தும்
 உன்னதமாகும்
 உன்வழி இழப்பு
 உள்பெருஞ் சுமையே.

அஞ்சாது எதையும்
 அடித்துரைசெய்த
 நெஞ்சுரங்கொண்டோன்.
 பல்கலைக் கழகப்
 பேராசான் எனினும்
 தப்பிதம் சொன்னால்
 தயங்காது சாடியோன்
 ஆற்றலும் மிக்கோன்.
 அறிவுடை நம்பி.

பிரிந்தகன்றாலும் நீ
 பிரிந்திடாய் எம்முள்.
 நிரந்தரமானவன்.
 நிலைத்தே வாழ்வாய்

மாவை வரோதயன் வாழ்க்கை வரலாறு

(12.09.1965 - 29.08.2009)

ஈழத்திற் பிரசித்தி பெற்ற மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் அமைந்துள்ள மாவிட்டபுரத்தில் குமரவரோதயர் சிவகடாட்சம்பிள்ளைக்கும் தேவிக்கும் இளைய மகனாக 1965ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 12ம் நாள் இவர் பிறந்தார். இவர் மேல் மிகுந்த பாசமும் மதிப்பும் கொண்ட சகோதரர் சிவகுமாரன் திருகோணமலையிலும், சகோதரி சிவாணி சுவிறஸ்லாந்திலும், இன்னொரு சகோதரி சியாமினி கனடாவிலும் உள்ளனர்.

இவர் தனது பாடசாலைக் கல்வியை வீமன்காமம் மகா வித்தியாலம், கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயம், காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி, சம்மாந்துறை முஸ்லிம் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும், படவரைஞர் கல்வியைச் சம்மாந்துறை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலும், கட்டிடப் பரிசோதகர் கல்வியை யாழ் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலும் பெற்றார். 1993ம் ஆண்டில் இலங்கை பரீட்சைகள் திணைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராகிக் கடமை புரிந்தார். யாழ். திறந்த பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு திறந்த பல்கலைக்கழகங்களில் சமூக விஞ்ஞானம், பொறியியற் கல்வியையும் பயின்று கொண்டிருந்தார்.

உடுவிலைச் சேர்ந்த காலஞ் சென்ற தனது மாமன் குமரகுலசிங்கத்தினதும் மாமி பொன்னம்மாவினதும் இரண்டாவது மகனும் யாழ் புள்ளிவிபர உத்தியோகத்தருமான செயலக ஜெயகௌரியை 1995ம் ஆண்டிற் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டார். 1997ம் ஆண்டு பிறந்த மகள் ஆரணி பிறந்து ஒரு மாதத்திலிருந்து ஆரணி தீராத நோயாளியானதால் மகளின் பராமரிப்புக்காகத் தனது எழுதுவினைஞர் பதவியைக் கைவிட்டு 1999ம் ஆண்டு, சுகாதாரத் திணைக்களத்தில் கொழும்பு மருத்துவ ஆய்வுக் கல்லூரியில் பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகராகச் சேர்ந்து கொழும்பில் வசித்து வந்தார். பின்பு 2000ம் ஆண்டு வெலிசறை மார்பு போதனா வைத்தியசாலைக்கு இடம்மாறி வைத்தியசாலை ஊழியருக்கான விடுதியில் ஆறு ஆண்டுகளாகச் சேவை புரிந்தார். அக் காலத்தில் வைத்தியசாலை விடுதி, சுற்றாடல்களை தானே முன்னின்று சுத்தம் செய்வார். புதவி வேறுபாடின்றிச் சக ஊழியர்கள் அனைவருடனும் சகல இனத்தவருடனும் அன்னியோன்யமாகப் பழகுவதுடன் நோயாளர்கட்கு முன்னின்று உதவியும் வந்தார், அவரால் யாழ் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிங்களத் தெரியாதவர்கள் பெற்ற பலன்கள் பல. ஆத்தூடன் CREATA எனும் விளம்பர நிறுவனத்தின் தமிழ்ப் பிரிவிலும் வேலை செய்து நள்ளிரவில் வீடு திரும்பிய பின்பும் தனது இலக்கிய தாகத்தை தீர்ப்பார். 2003ம் ஆண்டு மகன் அருணன் பிறந்தார்.

மாலை வரோதயன் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் இலக்கியச் செயலாளர்; கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்; “மகவம்” இலக்கிய வட்டத்தின் நீண்டகால ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்.

மகவமும் மாலை வரோதயனும் எனும் விடயமாக நான் எழுத முற்பட்டமையால், இனி மாலை வரோதயனின் பங்களிப்பையும் மகவம் அவர் மீது ஏற்படுத்திய பாதிப்புச் சம்பந்தமாகவும் எழுதலாம் எனக் கருதுகின்றேன்.

***

ஏப்ரல் 1987இல் ஒருநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை மகவத்தின் ‘இலக்கிய சந்திப்புக்களில்’ ஒன்று ஊரெழு மதி அக்கடமி மண்டபத்தில் நடைபெறவிருந்த நண்பகல்; முன்பின் நேரிற் தெரியாத துடிப்பான இளைஞன் ஒருவன் என்னைச் சந்திக்க வந்தான்.

அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், அவரை எனக்கு நன்றாகப் பிடித்துக் கொண்டது. வட்ட முகம்; ஆழ்ந்து ஆராயும் அகன்ற வட்ட வடிவ கூரிய கண்கள்; புன்னகை பூத்த அழகிய உதடுகள்; மட்டான மெலிந்த தேகம்; நடுத்தர உயரம். இப்படித்தான் பார்த்த மாத்திரத்தே மாலை வரோதயன் தோற்றமளித்தார்.

“சொல்லுங்கோ தம்பி! என்ன சங்கதி?” எனப் பேச்சை ஆரம்பித்தேன். தன்னை மாலை வரோதயன் என அறிமுகப்படுத்தினார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய பாரதியார் நூற் கண்காட்சிக் காலத்தில் என்னுடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்தவன் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்தியதோடு அன்று நடக்கவிருக்கும் மகவம் சந்திப்பில் பார்வையாளராகப் பங்கு கொள்ளப் போவதாகவும் சொன்னார்.

அன்று தொடங்கிய நேர் அறிமுகம், தொடர்ந்து நடந்த சந்திப்புக்களில் அன்னியோன்னியமாகி, அவரின் மறைவு வரை நிலைத்தது.

யுத்த காலச் சூழலென்பதால், மகவம் கனதியான வேலைத் திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது; மாணவருக்கு எழுத்துப் போட்டி, நாவன்மைப் போட்டி, நடன நிகழ்வுகள், தனி நடிப்பு; பொது மக்களுக்கு மாதமொரு இலக்கியச் சந்திப்பு (நாற்பத்தொரு சந்திப்புக்கள் நடைபெற்றன), கலைஞருக்கு ‘அரும் கலைஞர் தெரிவு’, பட்டறை, நூல் அறிமுகங்கள் என நடத்தியது.

மாலை வரோதயன் அனைத்துச் செயற் திட்டங்களிலும் பங்கு கொண்டு முறையாகப் புடம் போடப்பட்டமை அவரை சகலகலா வல்லவனாக்கியது. தனது மகவம் கால அனுபவம் பற்றி அவரே என்ன சொல்கிறார் என்பதைத் தெரிந்தால் இதனை விளங்கல் சுலபமாகும். “எண்பதுகளின் நடுக்கூற்றில் எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் அவர்களின் தொடர்பு கிடைத்தது. மதி கலைஞர் வட்டத்தில் (மகவம்) இணைந்து

முத்தோர் தரும் முதுசொம்

தொகுப்பு - பட்டணத்தடிகள்

அறிமுகக் குறிப்பு

இன்றைய நமது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஒரு பலவீனம் இருக்கிறது. புதிய எழுத்தாளர், படைப்பாளிகளின் வருகை போதாமல் உள்ளது, முனைப்புடன் எழுந்து வருபவர்கள், இடையில் காணாமற் போய்விடுகின்றனர், வெளிவரும் படைப்புகள் தரத்தில் போதாமையுடன் மலினப்படுதல், அல்லது எழுதத் துடிப்பவர்கள் எழுத முடியாத சூழலில் அகப்பட்டிருத்தல்.... இப்படி பல காரணங்கள் உண்டு. இது ஒரு சஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில் ஏற்படும் சிரமத்தைத் தொட்டுக் காட்டுகின்றது.

அதே வேளையில் எமது மூத்த எழுத்தாளர்கள். கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் நல்ல படைப்புக்களைத் தந்துவிட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அவற்றில் பல பரந்துபட்ட வாசகர்தம் அனுபவத்தைப் பெற்றனவாக இல்லை. நூல் வடிவில் வந்ததும் குறைவு.

இந்த இடைவெளியைக் குறைக்கும் நோக்குடனும், புதிதாக எழுத முனைபவர்களுக்கு புதிய தூண்டுதலை, தேடுதலை வழங்கவும் என இந்தப் பக்கம் வடிவமைக்கப்படுகின்றது.

இந்த இதழில் வரும் சில கவிதைகள் தான்தோன்றிக் கவிராயர் தந்த 'ஊரடங்கப் பாடல்'களில் இருந்து எடுக்கப்படுகின்றன.

பல்கலை வேந்தர் - சில்லையூர் செல்வராசன் என்று புகழ்பெற்ற முன்னோடிக் கவிஞரது மற்றொரு புனை பெயரே 'தான்தோற்றிக் கவிராயர்'.

1971ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட 'சேகுவெரா' கலவரக் காலப்பகுதியில் நாடு முழுவதும் தொடர் ஊரடங்கு அமுலில் இருந்தது. அந்நாளில் அவரது நண்பர் ரெயின்போ கனகரத்தினத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க நாளுக்கு ஒன்றாக எழுதிய நறுக்குக் கவிதைகளில் சிலவே இவை.

1. **மக்களெனும் மாக்கள்**

இரண்டு நிமிடம்காற் றில்லையேல் வாழீர்!
இரண்டுவா ரம்நீர் இலையேல் - இரண்டு திங்கள்
தீனிஇலை யேல்வாழீர்! சிந்தனைஒன் றேனுமின்றி
மானிடரே வாழ்வீர் யுகம்!

09-06-1971

2. **அடிமைச் சித்தர்கள்**

வண்டியிற் சமையை வைத்த முத்தினால்
சண்டித் தனத்திலே காளையும் இறங்கும்!
அதிக பாரம் அழுத்தின் கழுத்தைப்
பொதிசுமைக் கழுதையும் புரட்சி செய்திடும்!
கடலும் தன்னைக் கட்டி அடக்கும்
கரையுடன் மோதிக் கர்ச்சித் தெழுந்திடும்!
அளவிலா துணவை அடைத்துத் திணித்தால்
வயிறு கூட வம்புகள் இயற்றும்!
எப்படி அடக்கி இம்சித் தாலும்
தப்பிலி மனிதன் மட்டும்
குப்புறக் குனிந்து கும்பிடுவானே!

11-06-1971

3. சந்திரனின் சக்கிரனில் சார்செவ்வாய் மண்டலத்தில்
எந்தஉயி ரும்வாழ்தல் ஏலாதாம் - இந்த
உலகத்தில் மட்டும் உயிர்வாழ்தல் என்ன
சுலபத்தில் ஆகுமோ சொல்!

10-06-1971

4. **உண்ணாவிரதம் ஒண்ணாது**

உலகத்தீரே! உலகத்தீரே!
உண்ணா விரதம் எண்ணா திருந்து
மண்ணாய்ப் போகும் உலகத் தீரே
காட்டிற், கடலிற், ககனத் திடையில்
வேட்டைகளாடி விலங்கு மீன் பறவையைத்

தேடித் தேடித் தினமும் புசித்துப்
 பாழும் வயிற்றையே பக்குவ மாக
 நாளும் பொழுதும் நயம்படப் பேணி
 மண்ணாய்ப் போகும் மண்ணகத் தீரே!
 அறிவுக் குணவும் மனதுக் குணவும்
 சிந்தனைக் குணவும் செவிகளுக் குணவும்
 உள்ளம், விழிகள், உணர்வுகட் குணவும்
 கொள்ளை கொள்ளையாய்க் கோடி உருவில்
 மண், விண், வான், வெளி, மாற்றியங் கணுமே
 கொட்டிக் கிடக்க எட்டியும் பாராது
 உண்ணா விரதம் ஓம்பியே அறிவுப்
 பட்டினி கிடந்துமாள் கின்றீர்
 மட்டிப் பட்டி மந்தை காள்! மாந்தரே!

21-05-1971

5. மனவெளியை ஆராயா மாந்தர்!

அண்டவெளி வென்றீர்! அயலானை வேலிகடந்து
 ஒண்டமுடியா துழல்கின்றீர்! - விண்டணுவை
 ஆராய்ந்தறிந்தீர்! மற்றோர் அகமறிந்தன் னாரொடுளம்
 தோய்ந்தறியீர் மானிடரே தூ!

03-06-1971

(தாயகம்)

கள்வரை வணங்குவீர்

கள்வரை வணங்குவீர்!
 கள்வரை வணங்குவீர்!
 இம்மாநிலத்து வாழ் உயர்
 மாண்புடை மாந்தரீர்!
 கள்வரை வணங்குவீர்!
 கள்வரை வணங்குவீர்!

சர்வ வல்லமை படைத்த
 சர்வேஸ்வரனாரும்
 பஞ்சலோகங்களால்
 பொதுமைப் பட்டென்ன
 அறங்காவலர் ஆக்கி வைத்த
 ஆயுட் சிறைக்குள் தானே
 புலனடங்கிக் கிடக்கின்றார்

ஆபரணங்கள் பல பூண்டும்
 அவர் அஞ்சிக் கிடப்பது
 கள்வருக்கே! ஆதலினால்
 கள்வரே பெரியவர்!
 கள்வரே பெரியவர்!

பூசையில்லா நேரமென்றால்
 கும்பிடவும் விடாமல்
 கோவிற் கதவு பூட்டி
 கொத்துச் சாவி இடுப்பில் செருகி
 உண்டியற் பூட்டையும்
 உசுப்பிப் பார்த்து அனுதினமும்
 அறங்காவலர்கள் காவல் புரிவது
 கள்வரை அஞ்சியே - அதனால்
 கள்வரை வணங்குவீர்
 இம்மாநிலத்து வாழ்
 அறிவுடை மாந்தரீர்!
 கள்வரை வணங்குவீர்

(கொண்டோடி நா றைஸ்)

ஐலை - ஓகஸ்ட் 2006 பயில்நிலம்

அணில் பிள்ளைகளுக்கான

ஊடக அணிலாருக்கு ஒரு நாளும்
 சும்மாய் இருக்க ஏலாது!
 துறு துறுத்து ஓடுவதும்
 தாவித் தாவி மரங்களில் ஏறுவதும்
 கொய்யா, மா, பலா, தென்னை என்று
 கூப்பிட்டுக் கூறுபவற்றை தட்டிப் பார்த்து
 கூரிய பற்களால் கொறித்துப் பார்த்து.
 முற்றியது, முற்றாதது, கனிந்தது, அழுகியது
 பற்றிய செய்திகளை உடனுக்குடன்
 பகுத்துத் தொகுத்து பாகம் பண்ணி

உச்சக் கிளைகளில் ஏறி உட்கார்ந்து
 ரிக் ரிக் ரிக் கென்று சூடு பறக்க
 உரத்துக் கூறுவதுமாய் அதற்கு
 ஓயாத வேலை!
 காவல் கார நாய்க்கும்
 அணில் பிள்ளையை
 அவ்வளவாகப் பிடிக்காது
 மூலை முடுக்கெல்லாம் ஓடித்திரியும்
 எலிகளைப் பிடிக்கவும் உணர்வின்றி
 அடுக்களை வாசலில் உறங்கிக் கிடக்கும்
 கறுப்புப் பூனைக்கும் அணிலைப் பிடிக்காது!
 பச்சைக் கிளி, நீலக் குயில், ஆட்காட்டி,
 அண்டங்காகம், சிட்டுக்குருவி, சேவல், மயில்
 பருந்து இனத்திற்கும் அணிலைப் பிடிக்காது!
 நன்மை தீமையைச் சரி பிழையென்று
 கோடு கிழித்து கீறிக் கத்துவதால்
 அணிலுக்கு நடுநிலை தெரியாதென்று
 அவர்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை!
 வீட்டுக் காரனிடம் கோள் மூட்டி
 பொறி வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு போய்
 கூட்டில் வளர்த்து வெருட்டியென்ன!
 உயிரன உரிமை பற்றி அணில்
 ஓயாமல் கத்திக் கத்தி ஓடி வந்து விட்டது!
 அணிலைப் பிடித்து அடித்து
 கால் முறித்துப் போட்டும் பார்த்தார்கள்!
 பாவம் அணில் காரில் அடிபட்டதென்று
 வீட்டுக் காரன் அனுதாபப் பட்டான்!
 அணில் உச்சக் கொப்பில் ஏறி
 உரக்கக் கத்துவதை மட்டும் நிறுத்தவில்லை!
 அப்பிளும், ஸ்ரோபறியும், இறக்குமதி வைனும்
 அணிற் பிள்ளை
 அன்பளிப்பாய்க் கொடுத்து மகிழ்ந்து
 ஆரத்தமுவிடும் பார்த்தார்கள்!
 அணிலின் பிறப்பு பற்றி, சாதி பற்றி,
 காதல், கலியாணம், குடும்பம் பற்றி,
 தாயின் தூய்மை பற்றியெல்லாம்

இழித்துப் பேசி, ஊருக்கும் சொல்லி
 ஊனக் கதைகளைச் சோடித்தும் பார்த்தார்கள்!
 அணில் உச்சக் கொப்பில் ஏறி
 உரக்கக் கத்துவதை மட்டும் நிறுத்தவில்லை!

ஒரு நாள், ஒரு நாள்- அணில்
 பாராளுமன்ற வீதியில் பிணமாய்க் கிடந்தது!
 அணிலின் உயிர் நீத்தலுக்கு
 இனந்தெரியாதவர்கள் காரணமென்று
 ஊடகங்களில், மரண அறிவித்தல்
 செய்தியாக எழுதப்பட்டது
 ஊடக அணிலாருக்கு ஒரு நாளும்
 கும்மாய் இருக்க ஏலாது!

(புதியபூமி)

இலங்கை வானொலி தமிழ்த் தேசிய சேவைக்கு ஒரு இரங்கற்பா / ஒப்பாரி

நாடகம் கேட்கவென்று
 நேரத்தில் முறுக்கினேனே!
 பாடையில் போற பெட்டி
 பதிலேதும் கூறவில்லை!
 ஆரிடம் சொல்வேனென்று
 அன்பரைக் கேட்ட போது
 கூறினார் செய்தி உன்னைக்
 கொன்றனர் என்பதாக!

செய்தியே யானால் என்ன
 சோகமாய் இடிவு சொல்லும்
 செய்தியும் நீ சொன்னால் தானே
 செவிகளுக் கேறு மென்பர்!
 உய்ய ஆர் விட்டார் கண்ணே
 உன்னையும் வெட்டி வீழ்த்தி
 செய்ததும் சரியோ தாயே
 செந்தமிழும் பொறுக்கு மாமோ!

நட்சத்திர மாயுன்னை
 நாமிருத்திப் பார்க்கையிலே
 பொட்டைச் சித்திரமாய் மெலிந்து
 போயழிந்த மாயமென்ன?
 காண்சரோ கசமோ உந்தன்
 கழுத்தினை நெரித்த தம்மா!
 வீண்செல வென்றோ முந்தி
 வீரியம் தறிக்கலானார்!

விடியும் வேளை தோறும்
 வாலாட்டிக் குரைத்து மென்ன
 முடியும் காலம் வந்துன்
 கோள் மூட்டிக் காரரோடும்
 கை கோர்த்துத் தமிழ் பரப்பி
 ஆள்காட்டிக் கொடுத்ததனை
 ஆற்றாமல் தறித்தனரோ!

தேசிய சேவை யென்று
தோள் நிமிர்ந்த காலமெல்லாம்
பேசிய பேச்சு வெள்ளம்
பொய்யாகிப் போன தென்ன?
மாதா என இருந்தீர்
மண்ணுலகின் தமிழ் ஒலிக்கும்
போதாத காலமன்றோ
பிச்சை கேட்கும் விதியாச்சு!

காசுகள் கொடுத்துப் பதித்த
கலையுருப் படிகள் எல்லாம்
தூசுகள் பட்டுத் தெறித்தறுந்து
தாசியர் வீடாய்ப் போவதென்ன?
எழுதுவார் எழுதவும் நடிப்பை
ஆற்றுவார் கதைக்கவும் என்று
கழுவிய வயிறுகள் எல்லாம்
காய்ந்திடக் காலமு மாமோ?

உருத்திரர் வந்து மென்ன,
ஊழியமும் புரிந்து மென்ன;

அறுபதைக் கடந்த பின்பு
அறளையும் பெயர்ந்த தாமோ!

பருத்திருந்த உன் சிறப்பு
பஞ்சாகிப் போன தென்ன?
இரவல் தாய் வளர்ப்பு என்றால்
இப்படித் தானே துன்பம்,
பொறுமைக்கும் எல்லை யென்றோ
பாசாணம் குடித்து மாண்டாய்!

பெரும்வதை புரிந்தார் உன்னைப்
படுகொலை செய்தார் ஏனோ!
சமரசிங் கத்தார் ஆண்டும்
சலித்ததோ ஏழைப் பாண்டம்?
அமரராய்ப் போனீர் தாயே
ஆற்றுவோம் எழுநாள் அதற்காய்!

12-09-2004

பட்டணத்தடிகள்
(புதியபூமி)

பாடல்

‘தாலியம்’

வாரீர், ஐயா வாரீர்
வாரீர், அம்மா வாரீர்

தாலியம் என்றொரு நாடகம் பார்க்க
வாரீர், ஐயா வாரீர்

- வாரீர் -

தாலி பெண்ணுக்கு வேலி!
தாலி பெண்ணுக்கு வேலி என்றார் - அந்த
வேலியை எப்படி விலங்காய்ச் செய்தார்?

- வாரீர் -

தாலி இல்லை என்றால் பெண்ணுக்கு ஊரில்
தகுதி இல்லை என்பார்!

தகுதி இல்லை என்போர் ஏனோ

தாலி கட்ட மறுத்தார்? - ஐயா

தாலி கட்ட மறுத்தார்?

- வாரீர் -

சாதி சமயம் கோத்திரம் பார்த்து

சாதகப் பொருத்தமும் பார்ப்பார்

தாலிப் பொருத்தம் இல்லை என்று

தூக்கி எறிந்தும் போவார்

- வாரீர் -

(மாலை வரோதயன்)

அரசியல் மக்களுக்கான வீனா விடை

1. கேள்வி :

இலங்கை போன்ற ஒரு கடல் வளம் உள்ள நாட்டில்
உள்நாட்டு யுத்தம், கரையோர பாதுகாப்பு போன்ற காரணங்களுக்காக
மீனவர்கள் தமது கடற்றொழிலை சீராகச் செய்ய முடியாமல்
வறுமைக்குள் தள்ளப்படும் நிலை ஏற்பட்டால் அதற்கான மாற்று
ஏற்பாடுகளை எங்கனம் முன் வைக்கலாம்?

பதில் :

மீனவர்களை காடைக்கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தில்
ஊக்குவிக்கலாம்.

2. கேள்வி :

உள்நாட்டு யுத்தம் ஒன்று இல்லாத நிலையில்
பாராளுமன்ற அரசியலை நடத்திச் செல்ல வசதியான, பரபரப்பான
விடயங்கள் (இனவாதம் உட்பட) பெருமட்டாக இல்லாத நிலையில்

தமது செல்வாக்கு சரிந்து விடாமல் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு எவ்வாறான உபாயங்களை கைக் கொள்ள முடியும்?

பதில் :

கிறீன் வீச் நேரத்தின் சுட்டியை முன் பின்னாக மாற்றலாம். வருடப் பிறப்பு இனிமேல் தை முதலாம் திகதி அல்லது ஜனவரி நடுப் பகுதியில் பொங்கல் நாள் அன்று தான் உலகம் பூராவும் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று பிரகடனப்படுத்தலாம்.

3. கேள்வி :

‘யுத்தம் அழிவைத் தராது’ என்ற பதத்தை விளக்குக?

பதில் :

சமாதானத்துக்கான யுத்தம், அமைதிக்கான யுத்தம், மனிதாபிமான நடவடிக்கை, வன்முறைகளை ஒழிப்பதற்கான யுத்தம் போன்ற கோசத்தை அடிக்கடி உச்சரிப்பதுடன் அரச ஊடகங்களில் யுத்தத்தின் விளைவுகளை மறந்தும் அறிவிக்காது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

4. கேள்வி :

ஒரு அரச ஊடகம், குறிப்பாக வானொலி தனது சேவையை எவ்வாறு தேசியத் தன்மை உடையதாகப் பேணிக் கொள்ள முடியும்?

பதில் :

நிறைவேற்று அதிகாரி முதல் அனைத்து பிரிவினரும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சந்தர்ப்பம் பொருத்தமாக இல்லாத போதும் கூட அதி உத்தம ஜனாதிபதியின் பெயரை அடிக்கடி உச்சரித்துக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

5. கேள்வி :

தாம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு செய்தியை ஒரு ஊடகம் வெளியிடவில்லை எனில் மாற்றாக எவ்வாறான நடவடிக்கை எடுப்பது ஜனநாயக வழியாகும்?

பதில் :

அடியாட்களுடன் அத்துமீறிச் சென்று ஊடக நிறுவனப் பணியாளர்களைத் தாக்கலாம். அல்லது அடியாட்களை ஏவி விட்டு குறித்த ஊடகவியலாளரின் வீடு புகுந்து வாள் வேட்டை நடத்தலாம்.

5. கேள்வி :

விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்ற பதத்தால் விளங்கப்படுவது என்ன?

பதில் :

தரகு முதலாளிகளுக்கும் இறக்குமதி முகவர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் உற்பத்தியாளருக்கும், நுகர்வோருக்கும் சமையை மேலும் பகிர்ந்து கொடுப்பதாகும். இதற்கு நாணயப் பெறுமதி வீழ்ச்சி, உலக சந்தையில் எண்ணெய் விலையேற்றம் என்பவற்றைக் காரணமென்று அடிக்கடி அறிவிப்பதுடன், கிறிக்கற், விளையாட்டுப் போட்டிகள், யுத்த வெற்றி தோல்விகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளம்பரப்படுத்துதல் என்பதாகும்.

7. கேள்வி :

உலக வங்கி அல்லது ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி அல்லது ஏதும் அரசு சாரா உலக நிறுவனத்தின் நிதி உதவியுடன் செயற்படுத்தப்பட்ட ஒரு அபிவிருத்தித் திட்டம் உரிய இலக்கை, உரிய காலத்தில் எட்டா விட்டால் அதனை எவ்வாறு கையாளலாம்?

பதில் :

அந்த நிறுவனத்தை, புனரமைப்புச் செய்வதாகக் கூறி மீண்டும் அதே நிர்வாகிகளை, அதிகாரிகளைப் பதவியில் அமர்த்தி, அவர்களுக்கு மேலும் சொகுசு வாகன, தங்குமிட வசதிகளை வழங்கி மீண்டும் அதே நிதி நிறுவனத்துடன் புதிய கடன்களுக்கான ஒப்பந்தங்களை விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பண்பாடி விருந்து வைக்கப்
 பெரியோரும் சேர்ந்திருக்க
 பொன்னாடை போர்ப்பதற்கும்
 பெரு விழாக் காண்பதற்கும்
 கண் முடிக் காசெறிவர்
 கணக் கென்று ஏதாமிலர்,
 கொண்டோடி அது கேட்டால்
 கதவடைப்பர் அம்மாணை!

நாத்தீட்டிக் கலை செதுக்கி
 நாற்றிசையும் தம்பொலியை
 போக்காட்டிப் புகழ் பரப்பி
 போற்றுகலாய் நிமிர் கூடம்
 ஆட்காட்டிப் பறவையினம்
 ஓய் வெடுக்கும் பூமரமாய்
 சாக்காட்டிற் சரி நிலையை
 சீர் திருத்தாய் அம்மாணை!

மனச் சாட்சி எனுமுணர்வை
 மார்வாடிக் கடையில் வைத்து
 தன்காட்சி பெறந்திறனாய்
 தூதங்கள் பல சமைத்து
 இனங்காட்டிக் கொடுத்துமது
 ஆசைப் பின் கதவடைந்து
 வனத்தாட்சி வணங்கினோர்க்கும்
 வாழ்வளிப்பாய் அம்மாணை!

- ஆ. த. பஞ்சாட்சரன் -

கடைதிறக்கப் பாடல்

காற்றில் கவியெழுதிக்
கல்லெறிந்து கறை விலக்கிச்
சாற்றும் சிறு பணியின்
செல் நெறியில் தின வெடுத்து
சேற்றில் கருத் தெறிந்தேன்
எய்தற்கும் தடையடைந்தேன்
போற்றும் கடை திறக்கப்
பா வடித்தேன் அம்மாணை!

கட்டக் கரும் இருட்டில்
காதணியை விட்டெறிந்து
பட்டர் விரும்பிய தோர்
பெளரணமியைக் காட்டிவிட்ட
கெட்டித் தனம் நினைத்து
சுண்டு விரல் நீட்டி யென்னை
முட்டும் தடையகற்ற
ஆணை யிடாய் அம்மாணை!

மஞ்சம் அழைத்துவக்கும்
மோகனத்தின் கீர்த்தனையும்,
நெஞ்சம் குளிர்ந்திடவே
நாத வீணை கையளித்து
தஞ்சம் இரந்தமுது
தாளமிடும் பாட்டறியேன்!
வஞ்சக் கடைதிறக்க
வார்த்தை கொடு அம்மாணை!

காற்ற டைத்த தேகமிது
 கனப்பதிலே பொய்யுமில்லை,
 நேற்றடித்த தூறலுக்கு
 இன்றெழுந்த காளான்கள்
 சோற்றடைத்த காரணத்தால்
 வாலசைத்தல் பொய்யுமில்லை!
 ஆற்றடித்த நாணலுக்கும்
 அருள் புரிவாய் அம்மாணை!

வெங்காயத் தோலுரிக்க
 வகுஞ்சாற்றில் கண்ணெரிய
 சிங்காரத்தால் மறைத்து
 சிரிப்போடும் தொட்டணைத்து
 இங்கேபார் ஆனந்தக்
 கண்ணீரே என்றுரைக்கும்
 மங்காத மேனியுடன்
 மனமுந்தா அம்மாணை!

விழுந்தேனும் கும்பிட்டு
 வாழ்வயரும் மார்க்கத்தை
 மழு தேயும் போதன்றோ
 மெய் நோகக் கண்டுற்றேன்!
 வழு தேயும், வீச்சான
 பாத்தேயும்; பாவலனும்
 தொழு தேனும் போவானோ?
 தோற்றுந்தான் அம்மாணை!

மாவை வரோதயன் நினைவாக

சி.கிருஷ்ணபிரியன்
ஹற்றன்

சில மரணங்கள் நடந்ததாக நினைத்துப் பார்க்க கஷ்டமாக இருக்கும். சிலர் இறந்து விட்டதாக நினைத்துப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கும். மாவை வரோதயனின் மரணம் கூட அப்படித் தான். அவரின் எழுத்துக்களைப் படித்துள்ளேன். அவருடன் பேசியதில்லை. சில தடவைகள் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை நிகழ்ச்சிகளில் சந்தித்துள்ளேன். சிறிய உருவம் பெரிய ஆளுமை.

தாயகத்தில் வெளிவந்த தொடர் உரை நடைச்சித்திரமான “மண்ணின் மைந்தர்களை” நான் விரும்பி வாசிப்பதுண்டு. வலி வடக்கில் தனது கிராமத்தில் தன்னோடு வாழ்ந்த மனிதர்களை எமக்குக் காட்டியதனுடாக அந்தக் கிராமங்களின் மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை வெளிக் கொணர்ந்திருந்தார். இனிமேல் அந்தப் பகுதி தாயகத்தில் இடம் பெறாது வெறுமையாய் உள்ளது.

ஒரு மனிதனின் வாழ்வும் மரணமும் எமக்கு ஏதேனுமொரு செய்தியினை விட்டுச் செல்கின்றன. அதேபோல மாவை வரோதயனின் வாழ்வும் மரணமும் எமக்குச் சொல்லிச் சென்ற செய்திகள் ஏராளம். எழுத்தாளன் என்ற தனக்குள் அவர் கவிஞர், சிறுகதையாளர், திறனாய்வாளர் என பல்வித பரிமாணங்களைக் கொண்டிருந்தார். பல்வித ஆளுமைகளிலும் அவர் வெளிப்படுத்திய மக்கள் சார்பான அம்சங்களே அவரது இழப்பு தமிழ் சமூகத்திற்கு மட்டுமல்லாது ஒட்டுமொத்த ஒடுக்கப்படும மக்களுக்கும் இதுவொரு பேரிழப்பாகும்.

அவர் தனது எழுத்துக்களுடே தான் வாழ்ந்த மண்ணைப் பற்றியும் அதன் மக்களைப் பற்றியும் எழுதியும் பேசியும் வந்தவர். போர் காரணமாக வலிகாமத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்த அவலத்தை அவர் மிக ஆழமாகவே பதிந்துள்ளார். இன முரண்பாட்டின் கோரத்தையும் சமூகத்திடையே நிலவும் பிற்போக்கு மூடத்தனங்களையும் அம்பலப்படுத்தியவர் அவர்.

மண்ணையும் மக்களையும் பாடிய கலைஞன் இன்று எம்மிடையே இல்லை. தனது எழுத்துக்களினூடே மனித நேயத்தை தூக்கிப் பிடித்த எழுத்தாளர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவது எப்படி? அவர் எதற்காக

எந்த மாற்றத்திற்காக புதிய உலகிற்காக எழுதினாரோ அதை நோக்கி அந்தப் பாதையில் செல்வது தான் அவருக்குச் செய்யும் மரியாதையாகும்.

மனித நேயத்தை மீட்கும் எம் பயணத்தில் ஒரு தோழனை இழந்து விட்டோம். எந்த இழப்பையும் பலமாக மாற்றும் ஓர்மம் எமக்குண்டு. உறுதியுடன் முன் செல்வோம். உலகம் நமதே. தோழரின் இறப்புக்கு மலையகத்தின் அனைத்து உழைக்கும் மக்கள் சார்பாகவும் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் சார்பாகவும் எமது செவ்வஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மாலை வரோதயனின் வெளிவந்த நூல்கள்

01.	வேப்பமரம் (சிறுகதை)	1.500
02.	இன்னமும் வாழ்வேன் (கவிதைகள்)	2.500
03.	'வீணை வாணி அருள்வேண்டி அம்மாணை' (அங்கதப் பிரபந்தம்)	3.000
04.	ஒற்றுமையாய்ப் பாடுவோம் (சிறுவர் பாடல்கள்)	1.000

வைத்தியச் செலவுக்காக உதவி நிதி வழங்கியோர் விபரம்

இல.	பெயர்	இந்திய ரூபா	அமெரிக்க டொலர்	இலங்கை ரூபா
01.	நண்பர் ஒருவர்			50,000
02.	அ.க.தெய்வேந்திரன்		450	
03.	சி. தயாபரன்			10,000
04.	மு.தயாபரன்			20,000
05.	கமலினி செல்வராசன்			10,000
06.	என்.ஸ்ரீரஞ்சன்			15,000
07.	எஸ்.சண்முகநாதன்			5,000
08.	சி. இதயராசன்			5,000
09.	ச.சுகதாகர்			5,000
10.	த.நகுலன்			5,000
11.	மௌ.மதுவர்மன்			5,000
12.	செ.நந்தமோகன்			5,000
13.	செ.சக்திதரன்	1,500	200	
14.	க.மு.தர்மராசா	3,000		5,000
15.	ஆர்.பி.சிந்தர்சிங்			5,000
16.	பூ.பத்மசீலன்			5,000
17.	க.குமரன்			5,000
18.	வேல் அமுதன்			5,000
19.	ஆ.சு.கோபன்			15,000
20.	ரவிக்குமார்			10,000
21.	ரி.ரி.சம்பந்தன்			5,000
22.	பி.ஜெகதீஸ்வரன்			5,000
23.	ஜெ.ஜெகநாதன்			5,000
24.	எஸ்.கந்தசாமி			5,000
25.	எஸ்.சுகநாதன்			10,000
26.	நீ.பி.அருளானந்தம்			1,000
27.	க.கமலசேகரம்			1,000
28.	கோ.சேனாதிராஜா			3,000
29.	சோ.தேவராஜா			25,000
30.	அருணா செல்லத்துரை			5,000
31.	இராஜகுலேந்திரா			5,000
31.	நடராசா காண்டிபன்			10,000
32.	உதயகுமார்			10,000
33.	என்.பிரதீபன் (வவுனியா)			10,000
33.	ஆர். துரைராசா			5,000

இல.	பெயர்	இந்திய ரூபா	அமெரிக்க டொலர்	இலங்கை ரூபா
34.	ந.இரவீந்திரன்			5,000
35.	மாவை சேனாதிராஜா			2,000
36.	நீதா சதாசிவம்			5,073
37.	ஆ.சிவலிங்கம்			4,000
38.	பெ.விஜயரட்ணம்			2,000
39.	தங்கவேலாயுதம்			1,000
40.	எஸ்.கஜேந்திரன்			1,000
41.	கதிர்காமநாதன்			5,000
42.	இராகுலன்			28,000
43.	புவிச்சந்திரன்	10,000		27,000
44.	ஜின்னாஹ் ஷெரிபுத்தீன்			5,000
45.	சபா ஜெயராசா			3,000
46.	அ.புனவேஸ்வரி			500
47.	ப.க.மகாதேவா			1,000
48.	இ.சுபாரா (அடையார்)	2,000		
49.	தயானந்தா	5,000		
50.	உடப்பூர் வீரசொக்கன்			1,000
51.	அ.குசுமூர்த்தி			1,000
52.	அ.பற்குணம்			1,000
53.	பத்மா சோமகாந்தன்			1,000
54.	எழில்வேந்தன்			2,000
55.	பொ.சந்திரலிங்கம்			2,000
56.	மலர் T.C.	41,000		
57.	'சரண்தாஸ்' நாடக நிதி உதவிக் காட்சி வரவு மீதி			12650

(இன்னும் சில நண்பர்கள் மாவை வரோதயனின் குடும்பத்தினரிடம் நேரடியாகக் கொடுத்த நன்கொடைகள் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வரவுக் கணக்கில் உட்படுத்தப்படவில்லை).

நன்றி கூறுகிறோம்

எங்களோடு இணைந்து வாழ்ந்து ஈழத்துக் கலை இலக்கியப் பரப்பிற்குப் பலம் சேர்த்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்ட கவிஞர். மாவை வரோதயன் எதிர்பாராத நோய்க்கு ஆளான போது அவரது வைத்தியச் செலவிற்கு நிதியுதவி வழங்கிய இலங்கை, இந்தியக் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கட்கும் சரீர உதவிகள் வழங்கிய நண்பர்கட்கும், தோழர்கட்கும் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வைத்திய உதவிகள் புரிந்த வைத்திய பெருமக்கட்கும் அவர் நோயுற்று காலமாகும் வரை அவருடன் கூட இருந்து உறவாடி அவரை கௌரவித்த நண்பர்கட்கும், தோழர்கட்கும், உறவினர்கட்கும் அவரது இறுதி நிகழ்வில் கலந்து கொண்டவர்கட்கும் அனுதாப அஞ்சலிக் குறிப்புக்கள் வழங்கியோருக்கும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை அவரது குடும்பத்தினருடன் இணைந்து தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது. அவரது நினைவாக வெளியிடப்படும் இந் நினைவு மலருக்குரிய ஆக்கங்களைத் தந்து உதவிய அனைவருக்கும் அஞ்சலிக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டோருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

தன்னை அதிகம் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாத ஒரு படைப்பாளி
 அவர். அவரது சிந்தனை முற்போக்கானது. மாக்கியத்தைப்
 பகைமையுடன் நோக்காதது. குறுகிய தேசியவாதத்தை எப்போதும்
 நிராகரித்து வந்தது. மனிதர்களை இனம், மதம், மொழி, பால் என்ற
 அடிப்படைகளில் வேறுபடுத்தி உயர்வு, தாழ்வு பேசுவதை அவரது
 சிந்தனை ஏற்கவில்லை. ஆண், பெண் சமத்துவம் பற்றிய அவரது
 பார்வை பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோரது பார்வைகளின் விருத்திப்
 பார்வையிற் செழுமை பெற்றது. ஆனால் அவர் தனது சமூக அற
 விழுமியங்களின் வெளிவெளியான பிரகடனம் எதையுமே செய்தவரல்ல.
 அவருடைய எழுத்து நடை பொதுவாகவே, வாழைப்பழத்தில் உச்சி
 ஏற்றுவது என்பார்களே, அது போன்று எவரையும் புண்படுத்தாத
 விதமான எள்ளலுடன் கூடிய நகைச்சுவையுடன் கூடியது.

அவரது கவிதைகளாகட்டும், சிறுகதைகளாகட்டும்,
 கட்டுரைகளாகட்டும், எல்லாமே மிக எளிதாகவே வாசகர்களைச்
 சென்றடையக் கூடிய வலிமை கொண்டனவாக இருந்தன. சிக்கலான
 வாசகங்களை அவர் அறவே தவிர்த்தார். பேச்சு மொழியை
 உள்வாங்கிய அவரது உரைநடை ஆக்கங்களிலும் இலக்கணம்
 பிறழாத ஒரு நேர்த்தி இருந்தது. தாயகத்தில் அவர் தொடராக
 வழங்கிய வலிகாமத்து மண்ணின் மாந்தர்கள் என்ற உரைச் சீத்திரம்
 ஈழத்து இலக்கியப் போக்கிற்கு ஒரு புதுமையான பரிமாணத்தை
 வழங்கியது. தனது சூழலில் வாழ்ந்த ஒரு சமுதாயத்தை, இப்போது
 இல்லாமலாகி விட்ட ஒரு வாழ்க்கை முறையைத் தனது உரைச்
 சீத்திரத்தின் முலம் நம் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்திய நேர்த்தி
 எளிமையான மொழியினதும் தெளிவான சிந்தனையினதும்
 நேர்மையான கதை சொல்லலினதும் இலக்கியப் பெறுமதியை நமக்கு
 உணர்த்தியது. அவரது கவிதைகளதும் சிறுகதைகளதும்
 அடிநாதமாய் அமைந்த இலக்கியப் பண்புகள் வலிகாமத்து மண்ணின்
 மைந்தர்களின் முலம் சிறப்பாக வெளிப்பட்டன. அத் தொடர் பலரது
 எதிர்பார்ப்பைத் தூண்டி நின்ற ஒரு உச்ச நிலையிலேயே மாவை
 அதை கிடைநிறுத்தும் விதமாக அவரது கொடு நோயும் அதன்
 விளைவான சாவும் குறுக்கிட்டன.